

Cognates of Korean to English and to other Indo-European Languages

Unofficial Machine Translation: original at:

http://www.highwaywriter.com/rooms/essays/korean-english_cognates.html

Cognates of Korean to English and to other Indo-European Languages Cognates ng Koreano sa Ingles at sa iba pang mga Indo-European Languages

Last Update: 13 April 2010 Last Update: 13 Abril 2010

My Motivation for this Study Aking pagganyak para sa Pag-aaral

I am not a linguistic scholar by any means. ako ay hindi isang wika-aaral sa pamamagitan ng anumang paraan. I study languages for fun and to access knowledge and people that I otherwise could not reach through my native language. Ako pag-aaral para sa mga wika at masaya upang ma-access kaalaman at mga tao na ako sa kabilang banda ay hindi maabot sa pamamagitan ng aking sariling wika. Linguistics is not my profession, and unfortunately, I never seem to have enough time to properly devote myself to the languages that I study. Lingguwistika ay hindi ang aking propesyon, at sa kasamaang-palad, ako ay hindi kailanman tila sa may sapat na panahon upang pag-ukulan ng maayos ang aking sarili sa mga wika na pag-aaral ko. I have been studying Korean on and off for many years. Ako ay pag-aaral sa Korean at off para sa maraming taon. I find the Korean language fascinating, and although my current skills are poor, I hope to be able to hasten my Korean studies soon, so that I could speak, read and write Korean well. hanapin ko ang mga Koreano wika kaakit-akit, at bagaman aking kasalukuyang mga kasanayan sa mga mahihirap, umaasa ako sa ma-apura ang aking mga pag-aaral Korean madaling panahon, kaya na kaya kong makipag-usap, read at magsulat ng Korean ng maayos.

My reason for collecting and publishing this list of Korean words that have cognates in English and other Indo-European languages is to avenge an injustice that has bothered me for nearly forty years. Aking mga dahilan para sa pagkolekta ng at-publish ito listahan ng mga Koreano mga salita na may cognates sa wikang Ingles at iba pang mga Indo-European wika ay maghiganti sa isang kawalan ng katarungan na bothered sa akin para sa halos 40 taon. Korean is not a language isolate, and Koreans are not a people alone in the world, even if Korea's enemies would like to picture Korea in this way, just as the hungry wolf likes to isolate the lamb from the flock. Koreano ay hindi isang wika ibukod, at Koreans ay hindi isang tao na nag-iisa sa mundo, kahit na kung Korea's kaaway ay nais Korea larawan sa ganitong paraan, tulad ng gutom gutumin kagustuhan na ihiwalay ang tupa mula sa kawan.

In 1969 I got a hold of the Encyclopaedia Britannica, which then was considered, particularly by the Britannica editors, as perhaps the preeminent encyclopedia of human knowledge. Sa 1969 ako got ang isang hawakan ng mga ensiklopedya Britannica, na pagkatapos ay inapaglalang-alang lalo na sa pamamagitan ng mga editor ang Britannica, bilang marahil ang

preeminent encyclopedia ng kaalaman ng tao. I poured over its articles with great interest. Ako poured higit sa kanyang mga artikulo na may dakilang interes. As I knew little about the world, I was not in a position to dispute its articles or the qualifications of its contributing writers. Bilang ko alam tungkol sa maliit na ang mundo, ako ay hindi sa isang posisyon sa pagtatalo sa kanyang mga artikulo o ang mga kwalipikasyon ng kanyang pagbibigay ng kontribusyon manunulat. I could not evaluate the motivations or errors of Britannica editors in awarding the great imprimatur of Britannica to certain writers, effectively making that one single person's opinion the final word on a single topic. maaaring hindi ko suriin ang motivations o mga error ng Britannica editor sa awarding ang mga dakilang pagpayag ng Britannica sa tiyak na mga manunulat, paggawa ng epektibong na iisang tao opinyon ng isa ang pangwakas na salita sa isang paksa. I was a blank slate, and I absorbed histories of countries that I knew little of, biographies of people whom I never heard of, and theories about the universe that opened many new intellectual doors to me. Ako ay isang blangko talaan ng mga kandidato, at ako ay buyo histories ng mga bansa na alam ko ng kaunti, biyograpiya ng mga tao kung kanino ako hindi kailanman narinig ng, at theories tungkol sa sansinukob na binuksan maraming bagong intelektuwal na pag-pinto sa akin.

So much time has passed since I last saw that 1969 edition, but I still remember how it looked, how the binding felt, and if I close my eyes, I think that I could still picture the layout of certain articles, just as if I were recalling the face of a good old friend. Kaya karaming oras ay lumipas simula ko huling nakita ko na ang 1969 edisyon, ngunit ko pa rin matandaan kung paano ito ay tumingin, kung paano ang mga umiiral na nadama, at kung ko isasara ang aking mga mata, tingin ko na maaari ko pa rin ng larawan ang layout ng mga tiyak na artikulo, tulad ng kung ako ay recalling ang mukha ng isang magandang lumang kaibigan. Nevertheless, of all the articles that I read in those two dozen large volumes, I can recall only one article's actual writing. ng lahat ng mga artikulo na nabasa ko sa mga dalawang dosenang malaking volume na, ako ay maaari lamang pagpapabalik ng isang artikulo ng aktwal na pagsusulat gayunpaman,. That article was on the "Korean Language" and I still remember two bizarre propositions made by the Britannica contributor: artikulo na iyon ay ang "Korean Language" at ako pa rin matandaan ang dalawang kakaiba PANUKALA ginawa ng kontribyutor Britannica:

1. although Korean and Japanese have a nearly identical grammar, there appears to be no relationship between Korean and Japanese, other than that they share certain Chinese borrow-words. 1. Bagaman Korean at Japanese ay may isang halos katulad balarila, may lalabas na walang relasyon sa pagitan ng mga Korean at Japanese, maliban na ibahagi ang kanilang mga tiyak na humiram ng Intsik-salita.

2. Korean is a language isolate, with no relationship to any other language. 2. Koreano ay isang wika ibukod, na walang kaugnayan sa anumang iba pang mga wika.

Isolating Korea in order to Prolong the Big Lie about Japanese History Isolating Korea upang tustusan ang Big Lie tungkol sa Japanese History

The writer of that article, I learned several years later, was Japanese, not Korean. Ang mga

manunulat ng mga artikulo na, natutunan ko ng ilang mga taon mamaya, ay Japanese, hindi Koreano. Perhaps Britannica's editors at the time were not aware of the deeply, deeply unscientific, unscholarly, and highly propagandistic and racist nature of Japanese "scholarship" during most of the 20th Century, which focused on these key fascist and racist pillars: Siguro Britannica's editor sa panahon ay hindi alam ng malalim, malalim hindi makaagham, unscholarly, at mataas na propagandistic at rasista kalikasan ng Japanese "scholarship" sa panahon ng karamihan ng 20th Century, na nakatutok sa mga susi fascist at rasista pillars:

1. the Japanese "race" is unique, its monarch is a god, and therefore presumably any topic concerning the Japanese or their actions is not subject to the same rules of analysis, scrutiny, or criticism as are the actions of any other nation, and 1. Japanese ang "lahi" ay natatangi, ang emperador ay isang diyos, at sa gayon ay marahil ang anumang paksa na nauukol sa Japanese o sa kanilang mga aksyon ay hindi napapailalim sa parehong mga tuntunin ng pagsusuri, masusing pagsisiyasat, o pintas bilang ay ang aksyon ng anumang ibang mga bansa, at
2. the Japanese are superior to all others and destined to rule Asia and the world. 2. Ang Japanese ay nakahihigit sa lahat ng iba at nakaukol sa tuntunin ng Asya at ng mundo.

Even in telling their own national origins and in interpreting their obviously ancient Korean anthropological, linguistic, and socio-political antecedents, Japanese "scholars" psychotically avoid using references to Korea and Koreans, characteristically favoring vague substitute words like "continental," peninsular," or "northern." Kahit na sa sinasabi ng kanilang sariling pambansang pinagmulan at sa kanilang mga interprete malinaw sinaunang antropolohiko Korean, wika, at socio-pulitikal na pinagmulan, Japanese "iskolar" psychotically maiwasan ang paggamit ng mga talahulugan sa Korea at Koreans, characteristically favoring malabo kapalit salita tulad ng "kontinental," peninsular, " o "hilagang."

Japanophilic westerners who earn their living in the Asian scholarship trade typically have aped the same vague geographic jargon, assiduously avoiding the verboten words of "Korea" or "Korean." By the end of the 20th Century, it became more embarrassing for such tradesmen to be Korean denialists, mishmashing the links between ancient Korean kingdoms and the "mysterious" founders of Korean-like societies on Kyushu and Honshu. **Japanophilic westerners na kumikita nang kanilang pamumuhay sa Asya scholarship kalakalan ay karaniwang may aped sa parehong malabo geographic hindi maintindihang pag-uusap, pag-iwas sa assiduously verboten ang salita ng "Korea" o "Korean."** Sa pamamagitan ng dulo ng 20th Century, ito ay naging mas nakakahiya para sa mga tulad tradesmen sa ay Korean denialists, mishmashing ang mga link sa pagitan ng sinaunang Korean kingdoms at ang "mahiwaga" founder ng Korean-tulad ng lipunan sa Kyushu at Honshu. The Japanese nationalist historical view was to deny the Korean founders of Japan their historic role, and to relegate the Koreanization of ancient Japan to some unknowable, unnamable Tungusic peopling episode. Ang Japanese makabayan makasaysayang tingnan ay upang tanggihan ang Korean founder ng Japan ang kanilang mga makasaysayang papel, at upang itapon sa ibang bansa ang Koreanization ng sinaunang bansang Hapon sa ilang unknowable, unnamable Tungusic peopling episode. Alas, we were told, that this mystery could never be

unraveled, as all the ancient peoples were lost in the mists of time. Alas, kami ay sinabi, na ang misteryo hindi kailanman ito ay maaaring makalás, tulad ng lahat ng mga sinaunang tao ay nawala sa umaambon ng panahon.

A not too bright observer visiting Japan could see plainly that Japanese history and culture is the result of peopling from the Northwest (Korea), from the Northeast (Ainu), and from the South (Malayo-Polynesian - Austronesian islanders) . Ang isang hindi masyadong maliwanag tagamasid ng pagbisita sa bansang Hapon ay maaaring makita ang malinaw na Japanese kasaysayan at kultura ay ang resulta ng peopling mula sa Northwest (Korea), mula sa Northeast (Ainu), at mula sa Timog (Malayo-Polinesyan - Awstronesyo islanders). However, it has not been politically acceptable to discuss this very much in Japan, and westerners who earn their living in Japanese-funded Japanese studies centers in Japan or in the West interestingly learned to not "offend" their sponsors with the truth, much to the detriment of their students. Gayunman, hindi ito na-pampulitika katanggap-tanggap na upang talakayin ito very much sa bansang Hapon, at westerners na kumikita nang kanilang pamumuhay sa Japanese-pinondohan studies sentro ng Japanese sa Japan o sa West kawili-wili natutunan sa hindi "sumugat ng damdamin" ang kanilang mga sponsors sa katotohanan, marami sa sa kapinsalaan ng kanilang mga mag-aaral.

Still, if one is supposedly a history professor or researcher, one has to at least pretend to be applying some kind of historical analysis of Ancient Japan. Still, kung ang isa ay parang isang kasaysayan ng propesor o researcher, ang isa ay sa hindi bababa sa magpanggap na maging nag-aaplay ng ilang uri ng pagtatasa ng kasaysayan ng mga Sinaunang Hapon. If one is to discuss in some way the peopling of Ancient Japan, however, how could one acceptably describe the colonizing peoples without naming them? Kung ang isa ay upang talakayin sa ilang mga paraan ang peopling ng Laong Japan, subalit, kung paano mai-isa acceptably ilarawan ang colonizing tao nang walang pagbibigay ng pangalan sa mga ito? After all, Japan *is* a series of islands. Matapos ang lahat, Japan *ay* isang serye ng mga isla. There is no known race of humans living on islands who sprang out of the islands spontaneously. Walang kilalang lahi ng mga tao na naninirahan sa isla na sprang sa labas ng isla spontaneously. Every island people on earth, even the Japanese, had to come from the mainland, or at least from other islands. Ang bawat isla mga tao sa lupa, kahit na ang Japanese, ay darating mula sa Mainland, o hindi bababa sa mula sa iba pang isla. There has to be some way to describe the peopling settler groups of Japan in some way. May ay na ang ilang mga paraan upang ilarawan ang mga grupo ng peopling dayuhan sa bansang Hapon sa ilang mga paraan. In fact, the terms "northern" or "continental" or "peninsular" endanger the Big Lie about Ancient Japanese History. Sa katunayan, ang mga kataga "hilagang" o "kontinental" o "peninsular" ilagay sa panganib ang Big Lie tungkol sa Japanese Sinaunang Kasaysayan. All of these terms point to some place on a map, to some place where other histories have been written, to some place where there are still people, today called Koreans, who might cause "difficulties" in so far as preserving the Big Lie. Lahat ng mga salitang ito point sa ilang mga lugar sa mapa, sa ilang mga lugar kung saan ang iba pang mga histories ay nakasulat, sa ilang mga lugar kung saan may mga pa rin mga tao, ngayon na tinatawag na Koreans, na maaaring maging sanhi ng "kahirapan" sa gana pagpepreserba ang Big Lie. There needs to be some kind of neutral term to describe the Korean conquerors and settlers of Ancient Japan. May mga pangangailangan

upang maging ang ilang mga uri ng walang kinikilingan kataga upang ilarawan ang mga Korean conquerors at settlers ng Laong Japan.

Since it makes their Japanese sponsors squirm to think of themselves as being descended from Koreans, and even more uncomfortable to consider themselves part-Austronesian or part-Ainu, how could a "scholar" of Ancient Japanese history discuss the drastic cultural and technological changes that suddenly took place in Japan when the Koreans -- *oops!* Dahil ito ay gumagawa ng kanilang mga Japanese sponsors pamimilipit sa tingin ng kanilang mga sarili bilang nagmula mula sa Koreans, at kahit na mas hindi komportable sa isaalang-alang ang kanilang sarili part-Awstronesyo o part-Ainu, kung paano could isang "estudyante" ng Sinaunang kasaysayan Japanese-usapan ang mga marahas sa kultura at teknolohikal na pagbabago na biglang kinuha na lugar sa bansang Hapon kapag ang mga Koreans - *Oops! I'm not supposed to say that word* -- conquered Kyushu, and advanced into Honshu and beyond? *ako hindi ko dapat na sabihin na salita* - conquered Kyushu, at mga advanced na sa Honshu at sa hinaharap? How could their artifacts and royal tombs be described? Paano mai-kanilang mga artifacts at hari tombs ay inilarawan? Frankly, "northern" and "southern" or "continental" and "insular" sound far too vague, even for a fake scholar of Ancient Japanese history. Deretsahan, "hilagang" at "timog" o "kontinental" at "makitid ang isip" tunog malayo masyadong malabo, kahit na para sa isang pekeng-aaral ng Japanese Sinaunang kasaysayan. They are really just too embarrassing to use. Ang mga ito ay talagang lamang masyadong nakakahiya gamitin. Their use also suggests that the user is addled or afraid. Ang kanilang gamitin rin ay nagpapahiwatig na ang gumagamit ay sira o natatakot. Since the nature of scholarship is to be bold in stating one's findings or theories, the wussiness of these terms became unsustainable, even for these milksops. Dahil sa katangian ng scholarship ay naka-bold sa paglalahad ng mga natuklasan ng isa o theories, ang wussiness ng mga salitang ito ay naging unsustainable, kahit na para sa mga milksops.

Some terms needed to be used to make these researchers' findings sound more consistent with the standards of western scholarship. Ang ilang mga tuntunin na kailangan upang gamitin upang gumawa ng mga mananaliksik 'natuklasan tunog mas pare-pareho sa mga pamantayan ng scholarship mula sa kanluran. The solution to the longstanding problem of needing *some* name for the civilization of the Korean settlers and needing *some* names for the civilizations of the Austronesian and Ainu settlers, without actually identifying any of these founding groups of Ancient Japan, was to use newly minted archaeological names. Ang solusyon sa longstanding problema ng mga nangangailangan ng *ilang mga* pangalan para sa sibilisasyon ng Korean settlers at nangangailangan ng *ilang* mga pangalan para sa civilizations ng Awstronesyo at Ainu settlers, na walang tunay na pagkilala sa anumang ng mga founding grupo ng mga Sinaunang Japan, ay gamitin ang mga bagong minted archaeological pangalan . So instead of calling these founders by their correct names -- *names of actual historic and identifiable peoples* -- the "scholars" just made up names. Kaya sa halip ng pagtawag sa mga founder ng kanilang mga tamang pangalan - *pangalan ng mga aktwal na makasaysayan at makikilalang tao* - ang "iskolar" lamang binubuo pangalan.

Why not? Bakit hindi? If some scholars accept non-existent Emperors in the history of Japan, why not people Ancient Japan with people going by names that nobody has ever heard of

Kung ang ilang mga iskolar tanggapin wala Emperors sa kasaysayan ng bansang Hapon, kung bakit hindi tao Laong Japan na may mga tao pagpunta sa pamamagitan ng pangalan na walang tao ay may kailanman naririnig ng. This fits nicely into the unique mystery of Japanese history. Tama ang sukat na ito ay mabuti sa ang mga natatanging misteryo ng Japanese history. Nothing is really quite traceable. For the Korean Gaya and Baekje colonizers, they were to be called **Yayoi**. Wala ay talagang lubos traceable. Para sa mga Korean Gaya Baekje at colonizers, sila ay dapat na tinatawag na **Yayoi**. As for the Austronesians and Ainu, they are usually quite inaccurately lumped together as **Jomon**, although sometimes only Austronesians are called Jomon or only Ainu are considered as Jomon, because the whole topic of the Austronesianness of the Japanese is verboten. Bilang para sa mga Austronesians at Ainu, ang mga ito ay karaniwang lubos inaccurately lumped magkasama bilang **Jomon**, bagama't paminsan-minsan lamang Austronesians ay tinatawag na Jomon o lamang Ainu ay isinasaalang-alang bilang Jomon, dahil ang buong paksa ng Austronesianness ng Japanese ay verboten. Lumping them together is about as scientific as putting Paleo-Siberian Chukchi in the same group as Southeast Asian Javanese, but history, science and reason are just not important for these "Japan scholars." Pagbukol magkasama ang mga ito ay tungkol sa bilang pang-aham bilang paglagay Paleo-Siberya Chukchi sa parehong grupo bilang Palaro ng Timog Silangang Asya Javanese, ngunit history, science at dahilan ay hindi lamang mahalaga para sa mga "iskolar Japan." Remember, if a Japanese fears being a Korean, he is, again just as stupidly and sadly, even more ashamed of being a Filipino or Formosan Austronesian; so confusing the earlier settlers of Japan is considered better than discussing their histories, their languages and their migrations. Tandaan, kung ang isang Japanese takot sa pagiging isang Koreano, siya ay, muli lamang bilang stupidly at sadly, mas napapahiya ng pagiging isang Filipino o Formosan Awstronesyo; kaya nakalilito ang mas maaga settlers ng Japan ay itinuturing na mas mahusay kaysa sa pagtalakay sa kanilang mga histories, ang kanilang wika at ang kanilang mga migrations.

The Yayoi and Jomon usages not only hide the names of the founding peoples of Japan, but this neat verbal fabrication adds an even more attractive fake veneer to that rickety, confused box that is Ancient Japanese history. These terms are supposedly based on archaeological discoveries, with the suggestion that the artifacts found and cultures described belong to very distant, unknowable and unknown peoples belonging to the "mists of time." **Ang Yayoi at Jomon usages hindi lamang itago ang mga pangalan ng mga founding mamamayan ng bansang Hapon, ngunit ito malinis pandiwang katha nagdadagdag ng isang kahit na mas kaakit-akit pekeng pakitang-tao na sa mahina ang tuhod, nalilito na kahon ay Sinaunang kasaysayan Japanese.** Ang mga salitang ito ay parang base sa arkeolohiko discoveries, sa mga mungkahi na ang mga artifacts na natagpuan at kultura inilarawan sumapi sa tunay malayo, unknowable at hindi kilalang tao na kabilang sa mga "umaambon ng panahon." But at least we could call them something other than Koreans or Austronesians or Ainu. Ngunit hindi bababa sa namin maaaring tumawag sa kanila ng isang bagay na iba sa Koreans o Austronesians o Ainu.

One of the obsessions of the Japanese, even in very early times, has been to portray their country as a great, very ancient Ancient Civilization, a virtual peer of Ancient China in terms of longevity, if not of depth and substance. Isa sa mga obsessions ng Japanese, kahit na sa

tunay maagang ulit, ay upang ilarawan ang kanilang bansa bilang isang malaking, napaka sinaunang Sinaunang sibilisasyon, isang virtual peer ng Sinaunang Tsina sa mga tuntunin ng kahabaan ng buhay, kung hindi ng malalim at substansiya. So describing in archaeological terms the quite distinct cultural, political, economic and technological periods in Japan before and after the Korean settlers, is as unacceptable as describing the history of 16th Century France using geological time markers. Kaya na naglalarawan sa mga kataga arkeolohiko ang ganap natatanging kultura, pampulitika, pang-ekonomiya at teknolohikal na mga panahon sa bansang Hapon bago at pagkatapos ng Korean settlers, ay hindi katanggap-tanggap bilang bilang na naglalarawan ang kasaysayan ng 16th Century France paggamit ng geological oras markers.

Use of the faked terms "Yayoi" and "Jomon" should be stopped by any serious historian or archaeologist, and if not, people should mock those who use them. They exist purely to fake history, to hide the names of the actual founding peoples of Japan, to simply serve anti-history ideologues. **Paggamit ng palsipikadong mga kataga "Yayoi" at "Jomon" ay dapat na tumigil sa pamamagitan ng anumang malubhang mananalaysay o arkeologo, at kung hindi, ang mga tao ay dapat na yari sa mga taong gamitin ang mga ito.** Umiiral Sila pulos sa pekeng kasaysayan, upang itago ang mga pangalan ng mga aktwal na founding peoples ng bansang Hapon, upang lamang maglingkod-kasaysayan ideologues anti. If you want to be on the wrong side of history here, continue to use "Yayoi" and "Jomon," but some day soon, at the rate that things are going, your work will look foolish. Kung nais mong maging sa maling bahagi ng kasaysayan dito, patuloy na gamitin ang "Yayoi" at "Jomon," ngunit ang ilang mga araw sa lalong madaling panahon, sa rate na mga bagay-bagay ay nangyayari, ang iyong trabaho ay tumingin hunghang.

Regarding Japanese archaeology itself, this is another massively faked subject in Japan , not only to hide Korean ancestors, but also to claim super-ancientness. **Tungkol sa mga Japanese arkeolohiya kanyang sarili, ito ay isa pang massively pineke paksa sa Japan,** hindi lamang upang itago ang mga Korean ninuno, ngunit din upang tubusin ang pinaka-ancientness. Let's take the case of Japan's famed archaeologist, Shinichi Fujimora, Senior Director at the Tohoku Paleolithic Institute, who was caught on camera planting allegedly ancient finds. Let's gawin ang mga kaso ng sikat arkeologo ng Japan, Shinichi Fujimora, Senior Director sa Tohoku Institute palyolitik, na noon ay nahuli sa kamera planting diumano'y sinaunang hahanap. According to Toshiki Takeoka, an archaeologist at Kuromitsu Kyoritsu University in Tokyo: "Fujimura's discoveries suggested that Japanese history was 700,000 to 800,000-years-old.... But those discoveries were fake. It now means our civilisation is only 70,000 to 80,000 years old." Ayon sa Toshiki Takeoka, isang arkeologo sa Kuromitsu Kyoritsu University sa Tokyo: "Fujimura's discoveries iminungkahing na Japanese kasaysayan ay 700,000 sa 800,000-taon gulang na Ngunit mga discoveries ay pekeng. Ito ngayon ay nangangahulugan na ang aming kabihasan ay lamang ng 70,000 sa 80,000 na taon old. "

I seriously question this smaller figure, which conveniently, has little regard for a mere 10,000 year difference in his estimate. Ako malubhang tanong na ito mas maliit tayahin, na Maginhawang, ay mayroong maliit na patungkol para sa isang galos lamang 10,000 taon pagkakaiba sa kanyang mga pagtatantya. I am sure that Mr. Takeoka throw out a nice round

figure like 70-80,000 years just to... Ako siguraduhin na ang Mr Takeoka threw out a nice round tayahin tulad ng 70-80,000 taon lamang sa ... be polite. maging magalang. What if it were only 5,000 years or 3,000, and that only in some remote area of northern Hokkaido? Ano kung ito ay lamang ng 5,000 taon o 3,000, at na lamang sa ilang mga remote na lugar ng hilagang Hokkaido? Oh well, let's leave this guessing game for another time.... Oh din, sabihin umalis na ito guessing game para sa ibang oras

Mark Simkin, a correspondent for the Australian Broadcasting Company's *The World Today*, reported: "Toshiki Takeoka had his own suspicions, and did try to publish them in an academic journal, but says the editors forced him to tone down his criticisms. According to Hideki Shirakawa, the head of the Government's Council for Science Policy, the problems related to Japanese culture and its emphasis on the group, over the individual: "Japanese people are not good at criticising or evaluating people.... Markahan Simkin, isang kasulatan para sa Australian Broadcasting Company's *Ang World Ngayon*, iniulat: "Toshiki Takeoka ay ang kanyang sariling mga suspicions, at did subukan na i-publish ang mga ito sa isang akademikong journal, pero sabi ng editor ng sapilitang sa kanya upang tone down ang kanyang criticisms. Ayon sa Hideki Shirakawa, ang pinuno ng Pamahalaang Konseho para sa Science sa Pagkapribado, ang mga problema na kaugnay sa Japanese kultura at ang kanyang diin sa mga grupo, sa mga indibidwal na: "Japanese tao ay hindi mabuti sa criticizing o pinahahalagahan ang mga tao We were originally a farming country, so we would work together, as a group. That feeling still exists today. Kami ay orihinal na isang pagsasaka bansa, kaya kami ay nagtatrabaho nang sama-sama, bilang isang grupo. Pakiramdam na umiiral pa rin ngayon. And that's why sometimes there is no proper peer review, or analysis, in science." At na ang dahilan kung bakit minsan walang tamang pagsusuri peer, o pagsusuri, sa science. "

Shirakawa's comments are another typical lie told to westerners when Japan's faked history surfaces. Shirakawa's puna ay iba pang tipikal na kasinungalingan sinabi sa westerners kapag pineke kasaysayan ng Japan's ibabaw. It's the "play to the stereotype" strategy. Ito ay ang "play sa estereotipo" diskarte. Westerners are told that Japanese stick to the group. Westerners ay sinabi na Japanese stick sa grupo. Yeah, this is in many ways true in Japanese culture, but in most cases it occurs precisely due to coercion and fear. Yeah, ito ay sa maraming mga paraan sa tunay na Japanese kultura, ngunit sa karamihan ng mga kaso na ito ay nangyayari tiyak dahil sa pamimilit at takot. Put a Japanese in California or Singapore or London, and they'll be amazingly un-farmer like and quite individualistic and opinionated. Maglagay ng Japanese sa California o Singapore o London, at ang mga ito ay maaaring amazingly un-magsasaka tulad ng lubos at individualistic at sarili. A "friendly fascist" society tends to cause people to keep their opinions to themselves unless they want to be seen as outlaws. Ang isang "friendly pasista" lipunan ay may kaugaliang sanhi mga tao upang mapanatili ang kanilang mga opinyon sa kanilang sarili maliban na lamang kung gusto nilang makikita bilang outlaws. Such an attitude might work in today's popular culture, but it surely is not accepted in academia. Ang ganitong mga saloobin ng isang maaaring gumana sa popular na kultura ngayon, ngunit ito tiyak ay hindi tinatanggap sa academia. (Some might say that this is true in the West and globally, as well. ;-0) If one's department chair and one's university benefactors believe in one dogma, you damned well better go along. (Ang ilang mga maaaring sabihin na ito ay totoo sa West at globally, pati na rin :-0) Kung ang departamento ng unvan at ng unibersidad isa

benefactors naniniwala sa isang aral ng isang iglesya, sinumpa mo rin mas mahusay na sumama.

Shirakawa's "we were originally a farming country" line is nice and pastorally correct and sweet to the untrained ear, but it leaves off the part about samurais roving across the countryside lopping off heads. Shirakawa's "namin ay isang orihinal na pagsasaka bansa" linya ay nice at pastorally tama at sweet sa tainga hindi pinag-aralan, ngunit ito dahon off ang mga bahagi tungkol sa samurais roving sa buong kabukiran lopping off ulo. This might not occur today in Japan very often, but self-censorship comes out of a culture of institutionalized fear, not from farming habits. Na ito ay hindi maaaring mangyari ngayon sa Japan very madalas, ngunit sa sarili sensura pagdating sa labas ng isang kultura ng takot itinatag, hindi mula sa pagsasaka gawi. Go to Korean farms, for example, and you'll see people who are living not too differently from people in Japanese farms, but the Koreans have no problem being opinionated. Pumunta sa Korean sakahan, halimbawa, at makikita mo ang mga taong nakatira hindi masyadong naiiba mula sa mga tao sa Japanese sakahan, ngunit ang mga Koreans ay walang problema sa pagiging matigas sa palagay.

On the positive side, it is great to see that occasionally the Japanese press (here, Mainichi Shinbun) covers scoundrels like Shinichi Fujimora. Sa positibong panig, ito ay malaki upang makita na ang paminsan-minsan ang Japanese pindutin (dito, Mainichi Shinbun) sakop scoundrels tulad Shinichi Fujimora. Supposedly his lies, which were published in Japanese schoolbooks as fact, were subsequently being rewritten. Parang ang kanyang mga kasinungalingan, na kung saan ay nai-publish sa Japanese schoolbooks bilang katunayan, pagkatapos ay pagiging rewritten. At least this is what Simkin was told. Hindi bababa sa ito ay kung ano ang Simkin ay sinabi. Sorry, but I tend to think that maybe somehow that revision might get lost.... Paumanhin, ngunit malamang ako mag-isip na baka sa anumang paraan na ang pagbabago ay maaaring makakuha ng nawala

More on the fraud of Fujimora's faking of Japanese history: Higit sa pandaraya ng Fujimora's faking ng Japanese kasaysayan:

<http://news.bbc.co.uk/2/hi/asia-pacific/1008051.stm> <http://news.bbc.co.uk/2/hi/asia-pacific/1008051.stm>

http://en.wikipedia.org/wiki/Japanese_Paleolithic_Hoax
http://en.wikipedia.org/wiki/Japanese_Paleolithic_Hoax

<http://www.t-net.ne.jp/~keally/Hoax/hoax.html> <http://www.t-net.ne.jp/~keally/salamangkahin/hoax.html>

<http://www.abc.net.au/worldtoday/stories/s420235.htm>
<http://www.abc.net.au/worldtoday/stories/s420235.htm>

A problem in the case of Japan is that, simply, it really is not very "ancient." In the West, East Asian civilizations are usually mistaken to be vastly ancient, when certainly in the case of

Japan, their "Ancient Japan" is approximately as ancient as "Ancient England" (ie., the Anglo-Saxon settlement and conquest of Britain). **Ang problema sa kaso ng Japan ay na, lang, ito tunay ay hindi masyadong "sinaunang."** Sa West, East Asian civilizations ay karaniwang mali sa maging malaking-malaki sinaunang, kapag tiyak sa kaso ng Japan, ang kanilang "Laong Japan" ay humigit-kumulang na bilang sinaunang bilang "England Sinaunang" (ie., ang mga Anglo-Saxon kasunduan at pagsakop ng Britain). The very use of the term "Ancient Japan," when referring typically to the Korean settlement and conquest and subsequent establishment of the Yamato throne, covers a period only approximately from, say, 200 BCE - 600 CE. Ang tunay ang paggamit ng salitang "Laong Japan," kapag nagre-refer na karaniwang sa Korean settlement at panunupil at kasunod na pagtatatag ng trono Yamato, sumasakop ng isang panahon ng humigit-kumulang lamang mula sa, say, 200 BCE - 600 CE. The phrase "Ancient Japan" typically only covers this period, not the stone age "Jomon" period, and its alleged ancientness is to distinguish it somewhat from Heian and other subsequent periods. Ang pariralang "Laong Japan" ay karaniwang lamang sumasakop sa panahong ito, hindi ang bato edad "Jomon" panahon, at ang kanyang di-umano'y ancientness ay upang makilala ang kaibhan ito mula sa medyo Heian at iba pang mga kasunod na mga panahon. In other words, it's just a name, a name without real meaning -- quite typical of Japanese historymaking. Sa ibang salita, ito ay lamang ng isang pangalan, isang pangalan na walang tunay na kahulugan - ganap tipikal ng Japanese historymaking.

If worse comes to worst, and if the Japanese historian is pushed to name some place or some culture from which this or that Japanese tradition started, they might say, especially to foreigners, "China" or "Chinese." This is one of the reasons why in many Western histories of Japan, one sees repeated references to China or Chinese origins of things large and small, without any logical corresponding comments about the factual LACK of any noteworthy Chinese immigration to Japan prior to the 20th Century or about the factual LACK of any ancient mass settlement of Japan by Chinese. **Kung mas masahol pa ay dumating sa pinakamalala, at kung ang Japanese mananalaysay ay hunhon sa pangalan ng ilang mga lugar o ibang kultura mula sa na ito o na Japanese tradisyon na nagsimula, paano sila sabihin, lalo na sa mga dayuhan, "China" o "Intsik."** Ito ay isa sa mga dahilan kung bakit sa maraming Western histories ng bansang Hapon, ang isa nakikita ng paulit-ulit na patungkol sa Tsina o Intsik pinagmulan ng mga bagay na malaki at maliit, na walang anumang mga lohikal na kaukulang komento tungkol sa mga tunay kakulangan ng anumang kapansin-pansin Intsik immigration sa Japan bago ang ika-20 Century o tungkol sa mga kakulangan nababatay sa katotohanan ng anumang mga sinaunang settlement mass ng Japan sa pamamagitan ng Intsik. So if the islanders called today Japanese are of "Chinese civilization," how did this happen without any appreciable population of Chinese? Kaya kung ang islanders tinatawag na ngayon ang mga Japanese ng "Intsik kabihasanan," kung paano nangyari ito nang walang anumang mga kasiya-siya populasyon ng Intsik?

Ask any Chinese who has any first hand knowledge of Japan, of the Japanese people, of the Japanese language, or of Japanese culture, and you invariably will be told by that person that the Japanese are an *entirely different people* from the Chinese. Magtanong ng anumang mga Intsik na may anumang mga unang kaalaman sa kamay ng Hapon, ng Japanese mga tao, ng Japanese language, o ng Japanese kultura, at ikaw walang sala ay pasasabihan sa pamamagitan

ng na tao na ang mga Japanese ay isang *ganap na magkaibang mga tao* mula sa Intsik. But how could this be possible, if the history books say that the Japanese have their culture and civilization originating from China? Ngunit kung paano maaaring ito ay maaari, kung ang kasaysayan ng mga libro na sinasabi na ang mga Japanese ang kanilang kultura at kabihasan na nanggagaling sa Tsina?

If the Japanese are asked outright if they are saying that their ancestors were Chinese or were from China, most Japanese overwhelmingly will say no, that they are of an entirely different non-Sinic people. Kung ang mga Japanese ay tinanong talaga kung sila ay sinasabi na ang kanilang mga ninuno ay Intsik o ay mula sa Tsina, karamihan sa Japanese ay lubha sabihin hindi, na ang mga ito ng isang ganap na magkaibang mga di-Sinic mga tao. But what people? Ngunit ano ang mga tao? "Nobody can say for sure - it's a mystery." "Walang sinuman ang sinasabi para sa sigurado - ito ay isang misteryo." But if the Chinese contributed so largely and directly to Japan's civilization, why are there so few, truly paltry, ancient references to Wa - which China ingloriously called the "Dwarf Kingdom?" If China really had contributed significantly and directly to Japanese civilization, they surely would have been proud to keep such records proving their control. Subalit kung ang Intsik contributed sa gayon higit sa lahat at diretso sa Japan's kabihasan, kung bakit ay may kaya ilang, tunay na walang kabagay-bagay, sinaunang sanggunian sa WA - kung saan ang China ingloriously tinatawag na "bulilit Kingdom?" Kung China talagang had contributed makabuluhang at diretso sa Japanese kabihasan, sila Gusto tiyak ay ipinagmamalaki upang panatilihin ang mga talaan tulad proving sa kanilang kontrol.

There are no records of Chinese navies disembarking in Japan, unloading troops, of establishing commanderies, of collecting taxes. Walang mga talaan ng mga Intsik navies disembarking sa Japan, alwas hukbo, ng pagtatag commanderies, ng pagkolekta ng mga buwis. In fact, if there had been true Chinese involvement in Japan, Japan never would have been able to call its monarch "Emperor" - a title reserved only for the Chinese monarch, according to East Asian practice. **Sa katunayan, kung may naging tunay na Intsik paglahok sa Japan, Japan ay hindi kailanman ay able sa tawag sa kanyang reyna "Emperor" - ng isang pamagat reserved lang para sa mga Intsik emperador**, ayon sa mga East Asian pagsasanay. This form of political exceptionalism was accomplishable because Japan was outside of the orbit of China. Ang form ng pampulitikang exceptionalism ay accomplishable dahil Japan ay sa labas ng orbita ng Tsina. It was initially in the orbit of several Korean kingdoms, and then it gradually became independent, moving beyond Korean suzerainty, tutelage and cultural patronage by Korean sister kingdoms, and into a much more self-referential and isolated society. Ito ay una sa orbita ng ilang Korean kingdoms, at pagkatapos ay unti-unti ito ay naging independiyenteng, paglipat ng lampas sa Korean soberanya, pag-aalaga at kultura sa pamamagitan ng pagtataguyod Korean kingdoms kapatid na babae, at sa isang mas self-referential at ilang lipunan. It started to reach outward only in the 1500's, when it had obtained musket technologies from the Portuguese and Dutch, but even up to that time it relied heavily on Korea, not China, as its window on the outside world, with "outside" meaning Korean and Chinese civilizations. Ito ay sinimulan upang maabot ang panlabas na lamang sa 1500's, kapag ito ay nakuha na teknolohiya maskit mula sa mga Portuguese at Olandes, ngunit kahit na hanggang sa oras na iyon ito relied mabigat sa Korea

hindi Tsina, bilang kanyang window sa labas ng mundo, na may mga "labas" kahulugan Koreano at Intsik civilizations.

So when a Japanese historian refers to "China," read "Korea." Kaya't kapag ang isang Japanese mananalaysay ay tumutukoy sa "Tsina," basahin "Korea." When you see "Chinese," that word almost always means Korean, not ethnic Chinese. Kapag makita mo ang "Intsik," na salita halos palaging nangangahulugan na Korean, hindi etniko Intsik.

Almost all of these Chinese origin attributions are either outright misattributions or inflated attributions. Halos lahat ng mga Intsik attributions pinagmulan ay alinman sa ganap o misattributions mamayagpag attributions. Remember, up until perhaps 600 CE, Chinese shipbuilding skills were not able to cross the tsunami filled sea directly to Japan. Tandaan, hanggang marahil 600 CE, Intsik kasanayan sa paggawa ng mga bapor ay hindi ma-cross ang tsunami napuno dagat direkta sa bansang Hapon. The rulers of the large Asian region today called China - be they ethnic Han, Turkic, Mongol, Manchu, Khitan, etc - rarely had special interest in navies or in conquest of distant islands. Ang rulers ng malalaking Asian rehiyon ngayon na tinatawag na China - maging sila etniko Han, Turko, Monggol, Manchu, Khitan, etc - bihira ay mga espesyal na interes sa o navies sa pananakop ng malayo islands. (This changed in the 13th Century CE, when the Mongols invaded and occupied Korea, and forced the Koreans to build ships to invade Japan. Interestingly, following this Korean shipbuilding technology transfer, one suddenly reads of Mongol naval victories in Java and the East Indies, an amazing feat for a warrior people who come from Inner Asia, far from oceans. But that's another story.....) (Ito ay nagbago sa 13th Century CE, kapag ang Mongols invaded at abala Korea, at pinilit ang Koreans upang magtayo ships upang lusubin Japan. Kawili-wili, ang mga sumusunod na ito Korean technology transfer paggawa ng mga bapor, isa biglang makakabasa ng Monggol nabal victories sa Java at ang Silangang Indiyong , isang amazing feat para sa isang tao na mandirigma na dumating mula sa Inner Asia, malayo mula sa dagat. Ngunit na ng ibang kuwento

The various peninsular Korean kingdoms - Goguryeo, Shilla, Baekje and Gaya - also were primarily focused on maintaining or expanding their power on the Korean Peninsula , but there are many islands all along the Korean coast. Ang iba't-ibang mga peninsular Korean kingdoms - Goguryeo, Shilla, Baekje at Gaya - din ay ang primaryang nakatutok sa pagpapanatili o palawakin ang kanilang kapangyarihan sa Korean Peninsula, ngunit may mga maraming mga islands kasama ang lahat ng mga Korean baybayin. For untold centuries, Korean fishermen learned to build seacraft that could withstand the fierce tides and rocks, and in fact from southern Korea to Tsushima to Kyushu, one could encounter an inviting string of island pearls. Para sa mga hindi mabilang siglo, Korean fishermen natutunan upang magtayo seacraft na maaaring matagalan ang mabangis tides at mga bato, at sa katunayan mula sa timog Korea sa Tsusyima sa Kyushu, maaaring isa magkasalubong ng isang nag-aanyaya sa string ng pearls isla. While Goguryeo in the north focused on the Peninsula and on Manchuria, and while Shilla focused largely on the Korean Peninsula, the two southern and most island-filled kingdoms of Baekje and Gaya were looking especially southward. Habang Goguryeo sa hilaga nakatutok sa Peninsula at sa Manchuria, at habang Shilla nakatutok higit sa lahat sa Korean

Peninsula, ang dalawang timog at pinaka-isla-puno kingdoms ng Baekje at Gaya hinahanap lalo na patungong timog. Since the sea was their southern frontier, to be both exploited and defended, it was natural that they would be interested in developing efficient ships to move armed men, horses and treasure, back and forth between Korea and Japan. Dahil ang dagat ay kanilang timog hangganan, na kapwa pinagsamantalahan at defended, ito ay natural na sila ay interesado sa pagbubuo mahusay ships ilipat armadong lalaki, kabayo at kayamanan, pabalik-balik sa pagitan ng Korea at Japan.

Transmissions to and from Japan and China came through Korea, mostly with direct Korean involvement . Transmissions sa at mula sa Japan at Tsina ay dumating sa pamamagitan ng Korea, karamihan sa direktang paglahok Korean. If a Chinese ship had any reason to go to Japan (why go here if the Chinese didn't even go to Taiwan until about 1600 CE?), the Chinese ship likely would hug the Korean coast and finally be piloted to Kyushu by Koreans. Kung ang isang Intsik barko ay anumang dahilan upang pumunta sa Japan (kung bakit pumunta dito kung ang mga Intsik ay hindi kahit na pumunta sa Taiwan hanggang tungkol sa 1600 CE?), Intsik ang barko malamang ay yakap ang Korean baybayin at sa wakas ay piloted sa Kyushu sa pamamagitan ng Koreans. This not only happened because the Koreans knew the treacherous currents to Japan. Na ito ay hindi lamang ang nangyari dahil ang Koreans alam ang traidor currents sa bansang Hapon. This measure also took place for national security reasons. panukalang-batas na ito ay kinuha din lugar para sa pambansang seguridad. Just as it was not logical for Soviet warships to be allowed to navigate the Mississippi, it was not safe for Goguryeo, Baekje, Gaya or Shilla Korean kingdoms to let foreign powers move freely across what they considered as their national waters, including those of the nearby Japanese islands. Tulad ng ito ay hindi lohikal para sa Sobyet warships na pinapayagang mag-navigate sa Mississippi, ito ay hindi ligtas para sa Goguryeo, Baekje, Gaya o Shilla Korean kingdoms na ipaalam sa mga banyagang kapangyarihan ilipat ang malayang sa kabila kung ano ang kanilang isinasaalang-alang bilang kanilang pambansang tubig, kabilang ang mga ng malapit Japanese islands.

It is difficult now to understand what Northeast Asia was like in the period from, say 200 BCE-600 CE. Ito ay mahirap na ngayon na maunawaan kung ano ang Northeast Asia ay tulad ng sa panahon mula sa, say 200 BCE-600 CE. First of all, Japan was a tribal society prior to this, culturally sort of like a Borneo, and gradually Korean-Austronesian hybrid societies were formed, village by village. Una sa lahat, Japan ay isang panlipi lipunan bago ito, kultura uri ng tulad ng Borneo, at unti-unti Korean-Awstronesyo hybrid lipunan ay nabuo, village ng village. Korean kings in Japan needed and desired help and cultural enrichment from their kindred Korean kingdoms. Korean mga hari sa Japan kailangan at nais na tulong at kultura pagpayaman mula sa kanilang mga kamag-anakan Korean kingdoms. "China" was a culturally dominant but very distant multi-ethnic civilization, and between the "Chinese" (ie., Han) and the Koreans were all sorts of powerful nations, such as Turks, Mongols, Khitans and Jurchens. "Tsina" ay isang kultura nangingibabaw ngunit tunay malayo multi-etniko sibilisasyon, at sa pagitan ng "Intsik" (ie., Han) at ang mga Koreans ay masama ang lahat ng mga makapangyarihang bansa, tulad ng Turks, Mongols, Khitans at Jurchens. Many of these peoples contributed to what is now called "Chinese" civilization. Marami sa mga tao contributed sa kung ano ngayon ay tinatawag na "Intsik" sibilisasyon. One of the earliest great

poets of China was a Turk. Isa sa mga earliest dakilang poets ng Tsina ay isang Turk. "China" was a mostly non-maritime civilization. "Tsina" ay isang halos di-malapit sa dagat sibilisasyon. Manchuria -- only since the 1950's formally called "Northeast China"-- was an area occupied by non-Han people, largely Altaic-Tungusic in language and coming from Siberian and Eurasian horseriding cultural backgrounds. Mansurya - lamang dahil sa ang 1950's pormal na tinatawag na "Northeast China" - ay isang lugar na may tao sa pamamagitan ng di-Han tao, higit sa lahat Altaik-Tungusic sa wika at pagdating mula sa Siberya at taong hating Asayano at Europyano horseriding kultura pinagmulan.

The Japanese islands, lying off the coast of southern Korea, were way, way beyond even this very un-Chinese region. **The Japanese islands were a net importer of iron until its discovery around 600 CE, and thus, Japan was a militarily weak country or, more correctly, a weak series of statelets and tribal villages versus Korea**, whose kingdoms of Shilla, Baekje, Goguryeo and Gaya resembled strong national states with state of the art weaponry. Ang Japanese islands, nakahiga off sa baybayin ng dakong timog Korea, ay paraan, paraan na lampas na ito kahit na very un-Intsik rehiyon. **Ang Japanese isla ay isang net importer ng mga bakal hanggang sa kanyang pagkatuklas sa paligid ng 600 CE, at sa gayon, Japan ay isang paladigma mahina bansa o, mas tama, ang isang mahina serye ng statelets at panlipi village laban sa Korea**, na ang kingdoms ng Shilla, Baekje, at Goguryeo Gaya resembled strong pambansang estado sa estado ng sining armas.

In the late1990's, on an AOL soc.culture.japan newsgroup, I mentioned the fact that there were no direct China-Japan contacts in the Ancient Japan period, and one person responded: "How could this be possible? A few months ago I took a flight from Shanghai to Tokyo and it took me only about 45 minutes!" Sa late1990's, sa isang soc.culture.japan AOL newsgroup, nabanggit ko ang katunayan na ang doon ay walang direktang-Japan contact China sa Japan Sinaunang panahon, at ang isang tao ay tumugon: "Paano ito ay maaaring maging posible? Ang ilang months ago ako kinuha ng isang flight mula sa Shanghai sa Tokyo at ito kinuha sa akin lamang tungkol sa 45 minuto!" First of all, it is important to keep in mind that **THERE WERE NO JET AIRPLANES 2,000 YEARS AGO!!!!!!** Una sa lahat, ito ay mahalaga upang panatilihin sa isip na wala Jet AIRPLANES 2,000 taon na ang nakaraan !!!!!!!

It is difficult now, 1,500-2,000 years after the settlement of Japan by Koreans to picture how life was. Ito ay mahirap na ngayon, 1,500-2,000 na taon matapos ang kasunduan ng Japan sa pamamagitan ng Koreans sa larawan kung paano buhay ay. Japan was a place that frankly only Koreans thought it worth going to. Japan ay isang lugar na lantaran lamang Koreans isipan ito nagkakahalaga ng pagpunta sa. It was considered a distant place, outside of the imperial control of China, and there was little produced there that was worth trading for. Ito ay itinuturing na isang malayo lugar, sa labas ng kontrol imperyal ng Tsina, at nagkaroon ng maliit na ginawa na may ay nagkakahalaga para sa trading. It was not a military threat to China, because the Japanese also did not have the shipbuilding ability to go to China directly, either, until perhaps the 1590's, but even that vast but shoddy Japanese fleet was rather easily sunk by a tiny Korean Joseon Navy, under [Admiral Yi Sun Shin](#). Ito ay hindi isang militar pananakot sa Tsina, dahil ang Japanese din ay hindi magkaroon ng paggawa ng mga bapor kakayahan na pumunta sa Tsina direkta, alinman sa hanggang sa marahil ang 1590's, ngunit

kahit na malawak ngunit mahinang klase Japanese armada ay sa halip madali mas mababa sa pamamagitan ng isang maliit na maliit Korean Joseon Navy , sa ilalim ng [admiral Yi Shin LI](#) . Japan was for Koreans primarily a place of escape, an underdeveloped country with a milder climate. Japan ay para sa mga Koreans lalo na sa isang lugar ng pagtakas, kakulangan sa pag-unlad ng isang bansa na may isang klima milder. It was a useful place to trade with, since the Japanese were a kindred people with similar customs, and then probably also with a more intelligible language, at least at the Court level, and frankly with a tremendous thirst for any and all things Korean. Ito ay isang kapaki-pakinabang na lugar para sa kalakalan sa, dahil sa ang Japanese ay isang kamag-anakan taong may magkatulad na mga kaugalian, at pagkatapos ay marahil din ng mas maliwanag na wika, hindi bababa sa antas ng Hukuman, at lantaran sa isang matinding pagkauhaw para sa anumang at lahat ng mga bagay-bagay Korean.

Japan was a very underdeveloped country, and its elites wanted to live well and to be as advanced as their Korean cousins. Japan ay isang napaka-kakulangan sa pag-unlad na bansa, at sa mga elites nais na manirahan at mahusay na bilang advanced bilang kanilang Korean pinsan. It is no wonder that famous early "Japanese" trading families were of Korean origin, such as the [Hata clan](#) . Ito ay hindi nakakagulat na ang sikat na maagang "Japanese" trading pamilya ay ng Korean pinanggalingan, gaya ng [lahi Hata](#) . When Shilla defeated Baekje in Korea, whole Baekje noble courts and villages fled en masse to Japan. Kapag Shilla bagsak Baekje sa Korea, buong Baekje marangal korte at mga nayon fled en masse sa bansang Hapon. Their hatred of Shilla, a rival sister Korean kingdom, became twisted in their chronicles as a Japan versus Shilla or Japan versus Korea conflict, and in one section of their chronicles, they even wrote of a mythical invasion of Korea by Japan. Ang kanilang galit ng Shilla, isang kapatid na babae karibal Korean kaharian, naging baluktot sa kanilang chronicles bilang isang bansang Hapon laban sa Shilla Japan o Korea laban sa kontrahan, at sa isang seksyon ng kanilang chronicles, kahit na sila ay wrote ng isang gawa-gawa pagsalakay ng Korea sa pamamagitan ng Japan. It never happened, but this historical lie undoubtedly inspired Hideyoshi in the 1590's and Hirohito in the 20th Century. Ito ay hindi kailanman ang nangyari, ngunit ito kasaysayan kasinungalingan walang pagsala inspirasyon Hideyoshi sa 1590's at Hirohito sa 20th Century.

Japan first discovered iron around 600 CE, which finally allowed it only then to start making its own swords without importing them from Korea. Japan unang natuklasan ang bakal sa paligid ng 600 CE, na sa wakas pinahihintulutan ito lamang pagkatapos ay upang simulan ang paggawa ng kanyang sariling lakas na walang import ang mga ito mula sa Korea. Despite historical mythmaking, Japan was in no way able to threaten the more militarily powerful Korean peninsular kingdoms in any significant way until the late 1500's , and during this time, Korea was their principal reference point, with China being of great interest, but from a safe distance. Sa kabila ng kasaysayan mythmaking, Japan ay sa walang paraan na maaaring takutin ang mas paladigma malakas Korean peninsular kingdoms sa anumang makabuluhang paraan hanggang sa ang yumao 1500's, at sa panahon ng oras na ito, Korea ay ang kanilang mga punong-guro reference punto, na may mga China na ng malaking interes, ngunit mula sa isang ligtas na layo.

We cannot deny that in ancient Korea-Japanese civilization there are many, many obvious

cultural borrowings from the marvelous multi-ethnic and international "Chinese" civilization. maaari hindi namin tanggihan na sa sinaunang Koreo-Japanese kabihasanan maraming, maraming halata kultura borrowings mula sa mga kahanga-hangang multi-etniko at internasyonal na "Intsik" sibilisasyon. The fact that the only written language in Korea and Japan for a time required the use of Chinese characters, either representing Chinese words or attempting to reproduce native Korean words, meant that "Chinese" words or concepts were being transmitted to Koreans and absorbed by them. Ang katotohanan na ang tanging nakasulat na wika sa Korea at Japan para sa isang oras na kinakailangan ang paggamit ng mga Intsik na karakter, na kumakatawan sa alinman sa Intsik salita o sa pagtatangka upang kopyahin katutubong Koreano mga salita, ibig sabihin na "Intsik" salita o konsepto ay nakukuha sa pagiging sa Koreans at buyo sa pamamagitan ng mga ito . Nevertheless, it is important not to overestimate cultural borrowings from dictionaries. Gayunman, ito ay mahalaga upang hindi magpasobra ng taya kultura borrowings mula dictionaries. Just as it would be absolutely ignorant, absurd and insane for an English speaker to contend that because Koreans use the English words for "radio" and "television," there is no Korean culture or that Koreans are really offshoots culturally of England, it would be equally foolish to devalue the Tungusic koreanness of Korean civilization, even considering ample Chinese borrowings. Basta tulad ng gagawin ito ay absolutely walang pinag-aralan, walang katotohanan at mabaliw para sa isang Ingles nagsasalita sa labanan na dahil Koreans gamitin ang salitang Ingles para sa "radyo" at "telebisyon," walang Koreano o kultura na Koreans ay talagang offshoots kultura ng Inglatera, ito ay maging pantay hunghang sa magpawalang halaga ang Tungusic koreanness ng Korean sibilisasyon, kahit alang sapat Intsik borrowings.

In a contemporary example, we see millions of Filipinos and Indians who function very well in English. Sa isang kapanahon halimbawa, tingnan ang aming milyong-milyong mga Pilipino at Indians na function tunay mabuti sa wikang Ingles. They might conduct much of their daily business in English, and even in their own languages English words might have displaced native ones. Sila ay maaaring pag-uugali karami ng kanilang mga araw-araw na negosyo sa Ingles, at kahit sa kanilang sariling wika mga salitang Ingles ay magkaroon displaced mga katutubong. But would anyone seriously say that the Filipino is no longer a Filipino in culture, thought, and action? Subalit kahit sino ay malubhang sinasabi na ang Filipino ay hindi na isang Filipino sa kultura, iisip, at aksyon? Would anyone seriously suggest that the English speaking Indian has ceased being an Indian, and is merely a passive transmitter of English culture, almost a cultural ghost without a reflection of his or her native culture? Maaari kahit sino malubhang magmungkahi na ang Ingles Indian ay ceased pagiging isang Indian, at ito ay lamang ng isang tinig transmitter ng Ingles kultura, halos isang kultura aswang walang salamin ng kaniyang sariling kultura? Of course not! Syempre hindi! But this is the contention --the Big Lie - that Japanese nationalists have tried to portray their Korean ancestors. Ngunit ito ay ang paninindigan - ang Big Lie - Japanese na may nationalists tried sa gumuhit ng kanilang mga ninuno Korean.

The fact that Chinese characters formed the principal writing systems of Japanese and Korean complicates historical and linguistic analyses from that time period. Ang katotohanan na karakter Intsik nabuo ang punong-guro pagsulat mga sistema ng Japanese at Korean complicates kasaysayan at wika mula sa pinag-aralan na tagal ng panahon. But just because

English uses words from Greek roots, such as biology, sclerosis and telephone, or uses a largely Semitic based alphabet, or a Hindu-Arabic numbers system, that does not mean that Greeks, Indians, Omanis, Canaanites or Phoenicians founded England or created "English civilization." Ngunit lamang dahil ang Ingles ay gumagamit ng mga salita mula sa Griyego roots, tulad ng biology, esklerosis at ng telepono, o gumagamit ng isang higit sa lahat batay Semitiko alpabeto, o ng isang Hindu-Arabic sistema ng mga numero, na ay hindi nangangahulugan na ang Greeks, Indians, Omanis, Canaanites o Phoenicians itinatag Inglatera o nilikha "Ingles sibilisasyon." Similarly, [the use of Chinese pictographs by the Ancient Koreans who conquered Japan](#) (Kudara-on or *Baekje pronunciation* - 百濟音, also called *Tsushima-pronunciation* - 對馬音, or *Go-on* - 吳音) did not make these Koreans Chinese. Katulad nito, [ang paggamit ng mga Intsik pictographs ng Sinaunang Koreans na conquered Japan](#) (Kudara-on o *Baekje pagbigkas* - 百濟音, tinatawag din na *Tsusyima-bigkas* - 對馬音, o *Go-sa* - 吳音) ay hindi gumawa ng mga Koreans Intsik. Chinese pictographs were used by Koreans themselves for writing, first by writing in Chinese, and afterwards by adapting Chinese pictographs to represent Korean sounds. Intsik pictographs ay ginagamit ng mga Koreans ang kanilang mga sarili para sa pagsulat, una sa pamamagitan ng pagsulat sa Intsik, at pagkatapos sa pamamagitan ng adaptasyon Intsik pictographs upang kumatawan sa tunog Koreano. Just as English people writing their language with Roman characters does not make them Romans, Koreans using Chinese characters to write their language did not make them Chinese. Tulad ng mga tao Ingles pagsulat ng kanilang wika sa mga Roman characters ay hindi gumawa ng mga ito Roma, Koreans gamit Intsik character na isulat ang kanilang wika ay hindi gumawa sa kanila Intsik.

The Japanese recognize that the Korean scholar, [Wang In](#) (Wani) introduced writing to the Japanese, and they recognize that he was Korean, but somehow this is the limit to the Korean contribution to the Japanese language that is popularly permitted by Japanese historians. Ang Japanese kilalanin na ang mga Korean-aaral, [Wang Sa](#) (Wani) nagpasimula ng mga sulat sa Japanese, at makilala nila na siya ay Koreano, ngunit sa paanuman ito ay ang mga limitasyon sa Korean kontribusyon sa Japanese language na sikat na pinapayagan ng Japanese historians. Often, they will focus on the Chinese borrow words when discussing foreign origins of their language, forgetting that Chinese and Korean grammar are entirely different. Kadalasan, ito ay tumutok sa mga Intsik humiram ng mga salita kapag ang pagtalakay banyagang pinanggalingan ng kanilang wika, forgetting na Intsik at Koreano balarila ay magkaibang-magkaiba. Non-Chinese words are just referred to as "native Japanese," without any deeper study, as one would find, for example, in the average English dictionary, which typically attempts to trace the origins of each word, be it Latin, Old English, Navajo, Italian, or Chinese, for that matter. Non-Intsik na salita ay lamang tinukoy bilang "katutubong Japanese," nang walang anumang mga mas malalalim na pag-aaral, bilang isa ay makahanap ng, halimbawa, sa ang average na Ingles diksiyunaryo, na karaniwang pagtatangka upang taluntunin ang pinagmulan ng bawat salita, ito ay Latin, Lumang Ingles, Navajo, Italyano, o Intsik, na para sa bagay na ito. In a Japanese dictionary, the word is just understood to be Japanese, not a word deriving from Korean Baekje or from an Austronesian word. Sa isang Japanese dictionary, ang salita ay lamang naunawaan na Japanese, hindi isang salita panggagaling mula sa Korean Baekje o mula sa isang Austronesyo salita. This kind of specificity or scientific enquiry is

verboten! Ang uri ng pagtitiyak o pang-agham pagtatanong ay verboten!

Similarly, Japanese Buddhism, is often misattributed to China, even though the ultimate origin is India. Katulad nito, Japanese Budismo, ay madalas na misattributed sa Tsina, kahit na ang panghuli pinagmulan ay Indya. The direct transmitter of Zen Buddhism to Japan was Korea, where it was known as [Seon Buddhism](#). Ang direktang transmiter ng Zen Budhismo sa Japan ay Korea, kung saan ay ay kilala bilang [Seon Budhismo](#). The patron of Korean Buddhism in Japan was the ethnic Korean [Soga clan](#) (founder: [Soga no Iname](#)). Ang mga suki ng Korean Budhismo sa bansang Hapon ay ang etniko Korean [Soga lipi](#) (tagapagtatag: [Soga walang Iname](#)). Just as a Christian in Kansas City, USA can follow a religion originating near the Sea of Galilee in the Mideast, without being from the Middle East, a Korean Monk introducing to the Japanese an Indian religion modified by Chinese and then Korean monks, does not make him Indian or Chinese. Lamang bilang isang Christian sa Kansas City, USA ay maaaring sundin ng isang relihiyon na nanggagaling malapit sa Dagat ng Galilee sa Mideast, nang walang pagiging mula sa Gitnang Silangan, ang isang Korean Monk sa pagpapasok sa Japanese isang Indian relihiyon binago ng Intsik at pagkatapos ay Korean monks, ay hindi gumawa sa kanya o Indian Intsik.

As far as the political system of Ancient Japan is concerned, part of it was inspired by native Korean shamanistic ruler practices, and part was inspired by Chinese governmental organizational practices as modified by Baekje in Korea, especially the "be" system. Bilang malayo bilang ng pulitikal na sistema ng Laong Japan ay nag-aalala, bahagi ng mga ito ay inspirasyon sa pamamagitan ng katutubong Koreano shamanistic gawi pinuno, at bahagi ay inspirasyon sa pamamagitan ng Intsik ng gobyerno ng organisasyon bilang mga gawi binago ng Baekje sa Korea, lalo na ang "ay" sistema. Nevertheless, the adoption of certain political or government management "technologies" does not make the system Chinese in the true sense, just as the American republic is neither Venetian nor Roman nor Iroquoian in origin, even though there is a US Senate and even though the writers of the Federalist Papers were influenced by the Republic of Venice and the [Iroquois Confederacy](#). Gayunpaman, ang ampon ng mga tiyak na pampulitika o pamahalaan ang pangangasiwa "teknolohiya" ay hindi gumawa ng sistema ang mga Intsik sa tunay na kahulugan, tulad ng sa American republika ay hindi taga-Benesiya ni Roman ni Iroquoian sa pinanggalingan, kahit doon ay isang US Senado at kahit ang manunulat ng Federalist papeles ay naaapektuhan sa pamamagitan ng Republika ng Venice at ang mga [Iroquois Confederacy](#).

The important issue of cultural attribution is that the actual "continental" people on the ground in early Japan were not Chinese. Ang mga mahahalagang isyu ng kultura pagpapalagay ay ang tunay na "kontinental" mga tao sa lupa sa unang bahagi ng Japan ay hindi Intsik. So is it fair or accurate to attribute Korean culture to Chinese, if no Chinese were involved? Kaya ito ay makatarungan o tumpak na attribute sa Korean culture sa Intsik, kung walang mga Intsik ay kasangkot?

If a Filipina legislator is writing laws in English for the Philippines, is she an Englishwoman? Kung ang isang Filipina mambabatas ay pagsulat mga batas sa wikang Ingles para sa Pilipinas, siya ay isang Inles? Are the laws English laws? Sigurado ang mga batas batas Ingles? No

this is the product of a Filipina, and it should be properly attributed to the correct authors. Hindi, ito ay ang produkto ng isang Filipina, at ito ay maayos na dapat maiugnay sa wastong mga may-akda. If a Brazilian wins a Formula One race in an Italian-made car, is that a victory for Italy or Brazil? **By simply importing a technology, does that rule out the role or achievement of the implementer and refiner of the initial invention? Of course not** , otherwise Detroit and Stuttgart based automotive companies should have their patents taken away from them, since ultimately the car derives from the chariot, and perhaps then all credit should go to the prehistoric inventor of the wheel. Kung ang isang Brazilian ay nanalo ng isang lahi isang Formula sa isang Italyano-ginawa kotse, na ay isang tagumpay para sa Italya o Brazil? **Sa pamamagitan ng simpleng pag-import ng teknolohiya, ang tuntunin na ang mga papel o nakakamit ng implementer at refiner ng unang imbento?** Naturally hindi, sa kabilang banda Detroit at Stuttgart base automotiw mga kompanya ay dapat magkaroon ng kanilang mga patente kinuha ang layo mula sa kanila, dahil sa huli ang kotse Nakukuha mula sa mga kalesa, at pagkatapos ay marahil ang lahat ng credit dapat pumunta sa sinaunang-panahon manlilikha ng gulong. Ito ng kurso tunog hangal, ngunit kapag ang mga Korean na kontribusyon sa Japanese kabihasan ay napag-usapan, Japanese anti-historians baguhin ang mga patakaran, kaya na ang isang Korean ay maaari lamang-credit kung may hindi kailanman ay anumang uri ng kultura paghiram sa anumang oras - isang pangangailangan na ay talaga wala pang nakagagawa ng tao sa kabihasan at imposible para sa sinuman na matupad

Mula sa earliest beses ng pagkakaroon ng tao, ang mga anak ng unang tao natutunan ng isang bagay mula sa kanilang progenitors, at sila bilang communicated sa iba, ang mga ideya at creations disseminated at binago at binuo. Ito ay ang natural na daloy ng mga tao ideya. Kung isa asta sa karamihan ng mga dakilang mga gusali sa Washington, DC, halimbawa, ay isa ng isang nag-aaklas pagkakahawig sa European "architecture Greco-Roman". Ang mga Amerikano natutunan mula sa wikang Ingles, ang Ingles na natutunan mula sa mga Pranses, ang Pranses mula sa Roma, ang Roma mula sa Greeks. Ba ito hihinto sa doon? Ang mga Greeks natutunan mula sa mga Egyptians. Paano ko malalaman na namin? Dahil sa kakaiba, heograpiya nailagay sa ibang lugar patungkol sa bundle ng reeds sa itaas ng haligi. Ito ay hindi magkaroon ng kahulugan para sa Greece o Roma, ngunit ito ay para sa Ehipto, kung saan ang Nile ng mga bangko ay napuno ng reeds. Ang reeds ay isang Egyptian reference sa reeds. Mayroon kaming mga rekord na ang mga arkitekto Imhotep kasama ang mga reference nang maaga bilang 2600 BCE. Subalit dumating na bago sa kanya? Ang credit pag-aari lamang sa lubos na maylikha ng tao shelter? Gusto namin ang naglalarawan sa lahat ng iba mula noon bilang lamang "transmitters?" Ang katotohanan na Japanese anti-historians lakas Koreans nag-iisa sa wala sa matwid na ito ay standard kaya lang isa pang kakaibang ugali inilaan upang magulumihan.

Ano ang dapat reiterated dito ay na ang mga Korean conquerors at settlers sa bansang Hapon sa tamang bilang Koreans pakikipag-usap, namamahala, at buhay na tulad ng gagawin Koreans. Upang gumawa ng mas maaga kultura o leksiko borrowings ang layo mula sa likas na Korean buhay ay isang di-makatarungang gawa. Ang Ingles sa Colonial Massachusetts ay inilarawan bilang pagsusulat ng Ingles, Ingles nagsasalita, kumikilos Ingles, Ingles gusali gusali, at iba pa, ngunit walang Korean manlulupig o dayuhan sa bansang Hapon ay kailanman maaaring lamang ay ang kanilang sarili. Sa halip, sa ganitong kultura skewed tingnan na walang iba pang mga tao ay may kailanman ay gaganapin gawin, ang mga Korean pagdating sa bansang Hapon sa Korean ships, disembarking sa Korean nakabaluti kabayo, Korean wielding lakas at pagsusulat sa mga paraan ng Koreans, ay mayroon sa hawat aspeto ng kanilang kultura micro-aralan na at nabawasan sa isang serbong mga

borrowings mula sa Tsina o hindi kilala Manchurian locales, lahat para sa kapakanan ng mga nagpapahintulot sa mga Japanese anti-makasaysayang nationalists sa "i-save ang mukha" at upang panatilihin ang kanilang Big Lie pagpunta sa isang maliit na bit na.

Ang mga Japanese ay hindi maaaring madala na ang kanilang bansa owes nito napaka-iral sa Koreans, kaya kung ang lahat ng kanilang kasaysayan at arkeolohiko talaan point sa Korea, hindi bababa sa maaari silang break sa kanila down, sinasabi "sila lamang nakukuha sa Intsik pagsulat," "bakal edad sibilisasyon sa una ay dumating mula sa sa labas ng Korea, "" ang kabayo ay mula sa Mansurya, "atbp Kung ang parehong pamantayan ng kultura pagpapalagay ay inilalapat sa bawat iba pang mga tao mapanakop, pagkatapos Quebec, New England, o Latin American lipunang kolonyal hindi ay nakasaad bilang Pranses, Ingles, Espanyol o Portuges kultura colonies, ngunit sa halip bilang Romano, Griyego, Egyptian o Mesopotamian transplants - comments na ay malinaw naman mali o sira ang bait.

Ang Japanese anti-historians at ang kanilang mga Japanophile lackeys kaya tumabingi ang Korean Conquest ng Laong Japan at ang napakalaking settlement sa pamamagitan ng Koreans sa isang fiction ng Koreans na lamang offloaders ng "Intsik kultura," madalas na naglalarawan sa mga ito bilang "transmitters." Ngunit tanungin ko ito: kung ang isang sibilisasyon tulad ng Korea inilunsad militar invasions at conquests ng bansang Hapon, mga lokal na nilikha hari, princes, emperors, na binuo palaces, shrines, Templo, malawak engineering gumagana tulad ng tombs kofun, iningatan talaan, wrote tula, atbp ., ito ay ang sign nang kusang "transmitters" ng ibang tao ang kultura, o sila ay Koreans kumikilos bilang Koreans (mamaya Korean-Japanese) sa kanilang sariling paraan? Of course sila ay sa parehong papel bilang ang Pranses, Ingles, Espanyol at Portuges sa Western hating-globo. Ang tanging kaibahan ay dahil sa Japanese imperyalismo sa 20th Century, kanluran kaalaman ng Korea's papel sa kasaysayan ng Asya at lalo na sa mga Sinaunang Japan ay na-kilu-kilo o hindi kilala.

Shockingly, Japanese historians at ang kanilang mga banyagang imitators madaling isama total myths, tulad ng pangalan ng mga emperors na hindi kailanman talagang umiiral o emperors na parang buhay ng daan-daang taon. Faking history ay ang mga pamantayan para sa Japan, lalo na kung tulad pineke istorya reverse ang paniwala na ang sinaunang bansang Hapon ay isang sapa ng sinaunang Asya, sa halip na ang walang bago sentro ng Asya.

Ang ilang mga tao ay maaaring sabihin na ako masyadong masakit sa tainga sa Japanese historians, dahil lahat ng bansa, lalo na ang mga naghahangad sa imperyo, ay madalas na gumawa ng mga histories na luwalhatiin ang kanilang tribes. Iyon ay ito, ngunit sa kaso ng modernong Japan, na ang isang bansa kung saan ang napakalaki ng karamihan ng historians pa rin routinely praktis ang Big Lie, paulit-ulit, sa bawat nalilikhang isip paksa. Lamang ng ilang mga taon na nakalipas, mga iskolar mula sa Tokyo University - ang pinaka-prestihyoso unibersidad sa Japan - talagang nagtrabaho upang patunayan na ang Nanjing pagpapatayin hindi kailanman ang nangyari! Ang serial nakahiga at ang paggawa ng kasaysayan sa pagsulat sa isang libangan sa suporta sa mga pinaka-masamang winds ng Japanese lipunan ay tulad ng isang problema na labanan ko na lamang ang bilang na ito ay hindi matalino na magkaroon ng isang bulag tao drive ng isang bus ng paaralan, ito ay hindi matalino para mapalabas Japanese anti-Truth pekeng scholarship sa isip ng mga bata, matatanda, o kahit sino.

Isa sa mga pinaka-marahas ng mga fabrications sa pamamagitan ng Japanese 20th Century scholarship nagsasangkot ang pangunahing kuwento ng pinagmulan ng bansang Hapon: ang founding ng kanilang estado sa pamamagitan ng Tungusic mga tao mula sa labas ng kanilang mga isla. Ito ay

ang kanilang mga patanyag kakaiba "Flying karpit teorya," kung saan "kontinental" Tungusic Warriors - na laging adamantly nakasaad bilang hindi Koreans - paanuman lumipas mula sa ilang di-kilalang lokasyon sa Mansurya, nang walang pagkakaroon ng anumang kaliwa arkeolohiko bakas, nang walang kahit minsan sa pagiging nakaranas ng Manchu, o Monggol armies Intsik, at nang hindi kailanman na kilala sa histories ng mga bansa. Tunay na isang kaakit-akit, naiibang lahi, upang ganapin na, hindi sa tingin mo? Ang kuwento ay makakakuha ng mas walang katotohanan, dahil ang mga hindi nasabi Horseriders pumasa sa pamamagitan ng apat na mataas na militarized Iron Edad, tabak wielding, metal-baluti protektado, horseriding at nag-aral Korean kingdoms (Goguryeo, Baekje, at Gaya Shilla) nang walang isang solong gera at walang isang solong pangungusap tungkol sa tulad ng isang paglusob na nabanggit sa lahat ng Korean kasaysayan, kahit Korean histories routinely rekord ang bawat pagsalakay ng Mongols, Jurchens, Khitans, Malgals, Intsik, Japanese, at iba pa sa paanuman mga studly estranghero magically maipasa sa pamamagitan ng mga Korean estado undetected sa pamamagitan ng Koreans. Marahil sila ay magically kinuha ang form ng Koreans sa pumunta hindi nakikita? Pagkatapos nilang naabot ang timog baybayin ng Korea, sa ibang pangungusap at Nihonshoki Kojiki, ang mga gods sailed kanilang tambo bangka, island hopping mula sa "Langit" na matatagpuan sa bansang Hapon.

Dapat ay nakatala na ito natatanging at mahiwaga pangalan ng lahi ay hindi kilala sa Japanese iskolar, kahit ang mga Warriors parang itinatag bansang Hapon at ang kanilang mga inapo ay pagsulat ng kanilang kasaysayan! Ito ay kakaiba na ang mga Japanese, hindi katulad ng lahat ng ibang tao sa mundo, hindi tila sa malaman ang pangalan ng kanilang mga ninuno. Ito ay tunay, tunay kakaiba. It's ... natatanging. Ako sinusubukan na gunigunihin ang Italians hindi kailanman pagkakaroon ng marinig ang pangalan ng "Romano" o ang British sa pagkakaroon ng hindi kailanman narinig ng mga Angles at Saxons, o ang mga Amerikano sa pagkakaroon ng hindi kailanman narinig ng Ingles. Ito ang walang kahulugan pagkasalat ng Japanese pagsulat kasaysayan, at ito ay pandered sa endlessly sa pamamagitan ng Western Japanophiles na natatakot na sabihin, "Hey, kung paano hunghang ikaw ay sumulat na ito uri ng magsalita ng mga kalokohan, at kung paano hunghang sa tingin mo ako upang tanggapin ang basura gaya ng kasaysayan?" Kung ang isang Western propesor sa unibersidad ay kamay ng isang papel proposing tulad ng isang teorya na kinasasangkutan ng isang paksa Western kasaysayan, ang mag-aaral ay nabigo nang labag sa batas, hindi binigyan ng pagkakataon na i-publish, hindi ibinigay internasyonal na pagtanggap. tao na gusto nang makatarungan ay itinuturing na isang tumatawa-stock, isang manghuhuwad, pandaraya isang.

Ang katotohanan ay na ang mga Koreans ay ito un-mahiwaga horseriding Tungusic lahi na ang husay sa Japanese islands, magkakaroon ng isang higit sa lahat Awstronesyo panlipi lipunan sa Korean statelets na nagtatampok ng isang hybridizing kultura na pinaghalo ang ilang mga katangian ng Korean sibilisasyon na may mga tiyak na mga tampok na ay mas katulad ng sa Awstronesyo (Malayo-Polinesyan) panlipi kultura, tulad ng mga matatagpuan sa karatig pre-sinicized Taiwan, at sa hilagang Pilipinas.

Ang leksiko ng Japanese ay mula sa salpukan ng Korean Gaya at Korean Baekje salita na may Awstronesyo, dahil kapag ang mga Koreans ang dumating sa bansang Hapon, sila ay nagsimulang gumamit ng katutubong salita upang makipag-usap sa mga aboriginals, o ang tunog ng kanilang mga Koreano mga salita ay naging binago ng aboriginals .

Ang gramatika ng mga wika na dumating na tinatawag na Japanese, gayundaman, na naiiwan ang

higit sa lahat Koreano, dahil balarila ay ang pag-iisip pattern ng nangingibabaw na grupo. Gramatika ay ang "tuntunin ng libro" ng isang komunikasyon, at kung kahit Modern Japanese grammar pa rin ang "halos katulad" sa Korean balarila, pagkatapos ito logically nakatayo sa dahilan na diyan ay napakalaking numero ng Koreans pag-aayos at Japan na sila ay ang mga rulers, hindi lamang ang "settlers" o "mga imigrante" bilang ilang mga historians Japanese begrudgingly at hindi tama na naglalarawan sa mga ito. Lokal na mga salita ay maaaring substituted para sa mga Koreano mga salita, o ang tunog ng isang Korean idyoma na ginagamit sa Japanese na distrito ay maaaring maging binago - lalo na ang Vowels - ngunit ang mga paraan kung saan ang mga salitang ito ay ipinahayag, ang pag-iisip pattern ng nagsasalita, ay pagpunta sa maging mula sa mga Korean rulers 'punto ng view.

Boxed sa pamamagitan ng kanilang mga mas malalaking kalapit Korean kingdoms ng Baekje at Shilla, ang naglalayag Gaya ng mga estado ay mas mababa Naktong Delta (ang "Dagat ng Iron") ay naturals sa unang mapalawak sa kabila ng dagat sa Kyushu. Gaya noon ay malamang unang na magpadala ng out colonists sa Kyushu, at ilan sa kanilang mga princes naging lokal chiefs o gods (kami) sa Sinaunang Hapon. Anthropologists mahanap na maraming mga relasyon sa pagitan ng Kyushu at Gaya kung nais nilang, malinaw na nagpapakita Gaya bilang unang "ina bansa," sa pagiging Baekje ang pangalawang "ina bansa" bilang tagapagtatag ng trono Yamato. Sa halip, ang Japanese "iskolar" ng 20th Century tinangka upang palaganapin ang kanilang Big Lie tungkol sa "Mimana," flipping mahalagang katotohanan sa kanyang ulo, na may isang kawan ng mga ibon ang tunay na inilarawan bilang ang kolonisador ng ina bansa! "Walang kasaysayan o arkeolohiko katibayan ng tulad claims, at sa katunayan ito ay mas mabigat na kapag maraming ginagawa Japan Korea (1910-1945), isa ng kanilang pinaka-papanatiko at anti-pantas predations sa Korea kasangkot ang looting ng mahalagang arkeolohiko ng mga site Gaya - bilang kung ang mga kriminal na nadama napilitang upang sirain ang katibayan!

Ang mas "liberal" Japanese historians at iskolar, pati na rin ang maraming mga Western tupa na sumunod sa kanilang mga track, madalas na maiwasan ang Sinaunang Japanese discussions pinanggalingan kabuuan, o sila ay mabilis na daan-daang laktawan at daan-daang taon na mag-focus sa ang uri ng pananampalataya ng Samurai. Ito ay napaka tulad ng American history na nagsisimula sa isang walang interes reference sa Indians na sa North America para sa sampu-sampung libo-libong taon, at pagkatapos ay jumping sa isang pangungusap o dalawa sa ang 1600's, sa Colony Massachusetts Bay at mula sa na ligtas delving oras sa mas kumportable paksa.

Isa pang maginhawa lansihin ay umasa sa ang tinig pakuwento sa mabilis na pagpapadala susi paksa ng kasaysayan, na may mga linya tulad ng "Yamato ay itinatag," paglalahad ng walang partikular na sa pamamagitan ng kanino o kung paano. Ang mga kasangkapan ng tinig pakuwento ay ang tamang pagsulat kasaysayan kung ano ang palakol ay matagumpay utak pagtitistis.

akala ko Japanese professors kasaysayan antig sa kanilang mas promising mga mag-aaral graduate: "Just pisanin sa langit pagpapadala ng island-hopping tambo bangka mula sa" langit, "at maiwasan ang pagtalakay kung bakit may mga bato sa dagat sa pagitan ng" Langit "at bansang Hapon, o kung bakit kailangan gods bangka upang makakuha ng sa bansang Hapon, o ng kurso, kung bakit ang mga bata ng mga gods na kailangan upang bumalik sa "langit" para sa pag-aaral. " Ang huling kuwento mula sa Kojiki at Nihonshoki uri ng reminds me ng mga anak ng mga kolonyal Virginia burgesses pagiging ipinadala sa Inglatera para sa pag-aaral: kolonyal elites pagiging reinfused ng ina bansa.

Ito ay ang maliit na marumi "back story" upo sa baluktot isip ng napakalaki bilang ng mga Japanese historians, wika iskolar, philosophers, iba pa talaga, ang mga ito ay takot ng kanilang sariling mga history, dahil ang kanilang 19th Century lahi-militaristic pilosopiko sistema ng ganap ay nakasalalay sa kamangmangan ng mga katotohanan upang ilagay sa Japan ng isang nakatataas na posisyon vis à vis kanyang kapitbahay.

Given ang genocidal pag-uugali ng Japanese ng estado patungo sa anumang paksa Korean, hindi bababa sa dahil sa ang panahon Meiji, Britannica ay nagpapahintulot sa isang Japanese na ipaliwanag anumang bagay Korean ay isang libingan error - ang uri ng mga tulad ng pagkakaroon ng Dr Josef Mengele sumulat ng entries tungkol sa Jewish mga tao. Mengele, na kilala halos lahat bilang isang arkitekto ng ang pagkapughaw, nagkaroon din ng isang Ph.D. sa antropolohiya. Ang rasista, baluktot notions na nahawaang Aleman (at European at American) "scholarship" sa huli 19th Century at unang bahagi ng 20th Century inilatag ang batayan para sa National Socialist theories at ang kanilang mga analogues sa ibang bansa. Ang Japanese pa rin sa pamamagitan ng 1968 at sadly pa rin sa 2008, mananatiling may impeksyon ng kanilang sariling mga lalin ng lahi-galit. Ito ay ang aking opinyon na ang partikular na kontribyutor Britannica alinman sa sinasadya o unconsciously paulit-ulit ang mga kasinungalingan kasalukuyang sa pinakamasama tradisyon ng Japanese scholarship.

Ang susi takot ng Japanese tsowinista at militarista ay na Japan ay hindi isang magkakatulad na lipunan, na ito ay hindi na kakaiba. Hindi sila nasisiyahan sa mga obsessively sinusubukang burahin ang katibayan ng Korean pinagmulan ng kanilang bansa. Tulad ng mga mamamatay-tao na takot ng pagkuha ng nahuli, gusto nilang patayin o patahimikin ang sinuman na maaaring ibunyag ang mga ito. Ito ay lubhang impedes ang magandang, katotohanan-naghahanap, nagpapakilala ng kabayanihan historians sa Japan, ilang bilang sila.

Ang Japanese hanapbuhay ng Korea ay hindi lamang sa mga maningning na tagumpay ang Korean ekonomiya. Ito rin ay isang masamang pithaya humantong sa pamamagitan ng Japanese "iskolar" sa Korea pagnakawan ng kanyang kultura treasures, upang sirain Korea's history, at sa huli pagsira ng Korean wika at kultura - upang mabawasan ang Korea sa makatarungan isa pang Japanese rehiyon. Kapag ang lahat ng mga Koreans ay maaaring expunged o nakabukas sa self-hating colonials, malawak at pagkatapos Japanese scholarship's intelektuwal na butas ay tarred higit sa kanilang sariling mga umaaliw, krisantemo masakit, anti-intellectual kasinungalingan at myths.

Since Korea's liberasyon mula sa Japanese tuntunin, Japan's propagandists ay nagtatrabaho tirelessly upang ibukod ang Korea at Koreans hangga't maaari. Ang katotohanan na karamihan sa ibang bansa Asian Kawanihan ng Western mga pahayagan at TV network ay base sa labas ng Tokyo ay hindi nakatulong Truth, ni may mapagkaloob kontribusyon at matulis mga mungkahi sa pamamagitan ng Japan Inc sa Asian Studies departamento ng mga malalaking kanluran unibersidad. Subalit ang mga Koreans ay isang taos-puso, matigas ang ulo ng mga tao, at sa paglipas ng mga dekada mula noong WWII, Koreans ay nagsusumikap upang sabihin sa kanilang kasaysayan sa mundo, sa kabila ng mahigpit labanan. tingnan mo, Koreans maganda sa bundok, at masiyahan sila hiking. Korea ay isang mabundok na bansa, at sila ay may expression na ito: "Higit pa sa mga bundok, may mga bundok."

Tuwing nararamdaman ko sorry para sa aking sarili, at kailangan inspirasyon, tingin ko ng kung magkano ang hirap sa trabaho at pakikibaka na Koreans ay may sa gumawa sa ang 20th Century, at managtante ko kung paano madali ang aking mga maliit na mga hadlang ay sa pamamagitan ng

paghahambing.

Ang Koreans rin alam na Koreano ay isang Altaik-Tungusic wika, na may kaugnayan sa Manchu, Mongolian, Turkish, at Finnish Hungarian. Alam nila na ang kanilang wika at Japanese "dumating mula sa parehong root." Dayuhan sa katunayan ay maaaring malaman ng isang mahusay na pakikitungo tungkol sa Northeast Asian history mula sa Koreans, kung kahit sino ay may kamalayan at kalinisan upang magtanong sa kanilang opinyon.

Kapag sinimulan ko na basahin ang kasaysayan ng Korean, Japanese kasaysayan sa wakas nagsimula na magkaroon ng kahulugan, at kahit na ang karaniwang paulit-ulit na kasinungalingan din tulis sa iba pang mga kagiliw-giliw na mga tala. Tulad ng ito ay imposible na maunawaan ang Roma nang hindi alam ng isang bagay tungkol sa Greece, at tulad ng ito ay imposible na maunawaan Colonial North America ng walang pag-alam ng isang bagay tungkol sa England, ito ay walang pasubali imposibleng maunawaan Japanese kasaysayan nang walang pag-alam sa Koreano kasaysayan.

Ang Japanese pilosopiya promulgated lalo na post-Meiji, na inilagay Japan alinman bilang sentro ng Asya o kahit bilang isang non-Asian bansa (!), Sa halip na bilang lamang ng ibang Asian bansa, hindi maaaring maging matagal kung isa alam ng kahit na isang maliit na bit tungkol sa Koreano history. Iyon ang dahilan kung bakit expunging talaan ng mga Korean sibilisasyon o hindi bababa sa isolating ng Korea mula sa Japanese kultura at kasaysayan ay kaya mahalaga sa mga Japanese racists at militarists.

Sa Confucian isip, diyan ay isang bagay na lubhang masama tungkol sa sinusubukan na pumatay ng iyong magulang. Korea ay ang sinaunang magulang ng Japan, bestowing sa mga isla nito mga tao, wika, relihiyon, pagsulat, arkitektura, pampulitikang sistema, karamik sining, atbp, atbp, atbp, kaya kung ang militarists at "iskolar" ay pugutan ng katibayan mga minamana relasyon, ito ay psychologically mas madali ang lusubin at pagnakawan Korea at pumatay, dumukot, at maningning na tagumpay nito sa mga tao. Gayunman, sa pamamagitan ng pagpwera ang Japanese tao na umiiral bilang makasaysayang kultura o orphans, kaya lamang na maaaring sila ay magagamit para sa mga imperyal digmaan sa ilang panahon, ang militarists din ang malaking pinsala sa Japanese pambansang pag-iisip mismo. Mag-isip tungkol sa ito: ay mayroong anumang mga modernong bansa ngayon sa 21st Century ang mga tao ay walang matatag na ideya ng kanilang pinanggalingan bansa o thinks na ito ay walang kinalaman sa anumang ibang grupo ng tao?

tingin ko na ang isang moderately ma banyagang lingguwista maaaring medyo madaling ipakita ang Altaik-Tungusic wika ng mga relasyon sa Korean, disproving na puna sa pamamagitan ng na ang 1960's Britannica manunulat tungkol sa Korean na walang kinalaman sa anumang wika.

Ang isang makatwirang maaaring lingguwista, na magkakaugnay sinaunang Baekje Koreano mga salita o kahit Koreano modernong rehiyon idyoma salita mula sa Jeolla Lalawigan sa mga salita na ginagamit sa iba't-ibang Japanese dialects ginagamit sa munisipyo sa kabuuan mula sa kanluran ng Japan, marahil ay din patunayan na Korean at Japanese ay may makabuluhang leksiko koneksyon, sa karagdagan sa na halos katulad balarila.

Ako ay hindi isang moderately able ni isang makatwirang maaaring lingguwista, kahit pa ako, na may kaalaman ng isang baguhan ng mga Koreano, ay dapat na magagawang unang patunayan na ang mga

Korean wika ay malayo mula sa ilang. Bilang paghihiganti sa napakarumi na pantas-sinungaling, ako ay pagpunta upang ipakita na Koreano ay kahit na nakatali sa mga wika ng mga abot-kanluran ng Eurasia, sa wika ng mga Encyclopaedia Britannica mismo, sa wikang Ingles, sa ganyan nag-uugnay Korea sa Inglatera, Amerika, at sa buong Ingles pagsasalita mundo. Ito ang aking maliit na sa paghihiganti na pantas-sinungaling, dahil alam ko na siya ay magsulid ko ng itaas sa kanyang maputik, mauod libingan upang marinig na ang kanyang artikulo na sanhi ng isang reader upang ihayag sa mundo kung paano Koreano ay distantly na may kaugnayan sa Anglo-Sahon wika, bilang bahagi ng isang mas malaking superfamily ng wika nagbabalot Indo-European, Altaik-Tungusic at iba pang mga grupo ng wika. Malayong mula sa pagiging ilang, Koreano ay konektado sa kanyang earliest roots sa lahat ng tao sa mundo.

Kung sa aking napakaliit kakayahan ako makapag-pansinin wika koneksyon sa pagitan ng mga wika na marahil ay may isang bagay tulad ng 10,000 mga taon ng paghihiwalay sa pagitan ng mga ito, kung paano matigas ay ito tunay ay para sa isang Japanese-aaral sa "matuklasan" ng mga wika na may mga link Korean - isang wika mula sa pagkakaiba-iba na naganap lamang ng humigit-kumulang 1,500 taon na ang nakaraan? Sa aking opinyon, hindi nakakakita ng mga halata mga link ay panay ang isang pampulitika at sikolohikal na bagay, hindi isang lingguwistika kontrobersiya. Ito ay isang katanungan ng ay. Kung ayaw mong makita ito, kung ayaw mong gumawa ng anumang enerhiya upang makalikom ng pananaliksik upang patunayan ito, at kung ang iyong mga pantas komunidad punishes ka kung gagawin mo makita ang katotohanan at i-publish ito, na ay ang iyong kasalanan bilang isang mag-aaral at iyon ay ang magwasak sa pekeng scholarship inyong bansa.

Kapag ako ay pagbabasa na artikulo sa Korean Language sa 1969 Encyclopaedia Britannica, ito lamang ay hindi magkaroon ng kahulugan sa akin na Korean at Japanese ay maaaring magkaroon ng isang halos katulad balarila nang walang pagkakaroon ng anumang genetiko relasyon. Kahit na alam ko maliit ng Korea o Koreans, ito maliit na puna suplado sa aking isip para sa taon at taon, gris tulad ng isang bomba katotohanan. Ang kanyang Big Lie resonated sa aking ulo sa bawat panahon para sa mga dekada sa panahon kung saan ang Gusto ko makarinig ng Japanese Japanese matapos sabihin na ang mga Japanese ay natatangi, ang isang tao kaya mahiwaga at iba't-ibang mga kaya na ang lohika at mga pagsusulit na kinakailangan sa pamamagitan ng normal na mga pamantayan ng kasaysayan ng lingguwistika o hindi kailanman dapat na apply.

Araw-araw ang Big kasinungalingan at Maliit na kasinungalingan propagated sa pamamagitan ng Japanese bigots maging discredited. Ang kanilang laro ay unti-unti na nanggagaling sa isang dulo, kahit na sa bansang Hapon. Sa 2001, ang mga Japanese emperador Akihito ginawa ng isang puna - hindi malawak na iniulat sa Japanese pindutin, hindi sinasadya - na ang ilang ng kanyang mga ninuno ay maaaring ay Korean. Kahit na siya ay lubhang mababawasan ang napakalaki bilang ng mga Koreano at etniko Korean emperors na itinatag at binuo ng maaga Japan, tulad ng shamanistic Empress Himiko (Pimiko), Emperador Ojin o Emperador Nintoku, ang kanyang pahayag "ko, sa aking bahagi, pakiramdam ng isang tiyak na pagkakamag-anak sa Korea, na ibinigay ang katunayan na ito ay maitatala sa Chronicles ng bansang Hapon na ang mga ina ng Emperador ay Kammu ng linya ng King Muryong ng Paekche "ay isang pambihirang tagumpay ... para sa bansang Hapon, at ang unang pagkakataon na ang isang Japanese Emperor ginawa tulad ng isang pagpasok sa modernong panahon. (Higit pang mga: Guardian - UK -2001. December.28). Still, Akihito ng pagpasok ay masyadong tuso, dahil habang ang tunay haraya ng isang Japanese Emperor hindi 1000% "dalisay" Japanese ay kagulat-ulat sa abot-right Wing Yakuza-assisted idiots, sa pamamagitan ng pagsasabi sa enekte na lamang na

isang dayuhang babae na may-asawa lamang ng isa sa kanyang mga ninuno ng isang mahabang oras sa nakaraan, siya ay pa rin na nagpapahintulot sa maraming Japanese "moderates" sa palagay na ang mga Japanese ay palaging Japanese, at na ang Japan ay itinatag sa pamamagitan ng hindi nasabi ang kanyang mahiwaga ninuno lahi mula sa "ang kontinente." Isa pang pagtatangka upang linlangin kasaysayan sa half-truths mahiyain o pagbigkas, ang lahat sa unahan ang tiyak na mangyayari dawning ng Katotohanan sa intelektuwal na pag-abot-tanaw ng Land ng Rising LI

Sa panahong ito, ang "Flying karpets theory" (Namio Egami's Walang pangalan Horseriders' teorya), malawak na discredited sa West, at kahit na sa bansang Hapon ito ay simula na maging bahagyang mas posible na pag-usapan, very maingat na maingat, ang papel na ginagampanan ng Koreans na "husay" at nakatulong bumuo - don't sabihin "conquered" - Laong Japan.

May ay isang nayon sa bansang Hapon na tinatawag na ang "Paekche Village" sa Nango Village, Misato Town, Miyazaki Prefecture, kung saan may mga tao na hindi kailanman nakalimutan ang kanilang mga sinaunang Korean pinanggalingan Baekje. Ang Japanese salita para sa Baekje ay "Kudara," kung saan ay talagang Janapo-Koreano para sa "Keun-Nara (큰 나라)" - "Big Bansa" o, mas colloquially, "Home Country." Ang mga tao sa bahaging ito ng Japan pa rin ibunyi mga roots, sa pamamagitan ng pagbisita sa kanilang mga libingan minamana sa Neongsanni, malapit Buyeo, Jeolla Province, Korea. Mayroong din, ang lahat ng higit sa Japan, potters mga nayon, na ang mga naninirahan ay mga inapo ng mga Korean artists karamik inagaw ng Japanese sa panahon ng mabagsik na tao Hideyoshi Pagsalakay (Imjin Digmaan) ng 1590's, at sila pa rin tandaan na sila ay isang beses Korean. Ang mga tao, at sa katunayan karamihan sa Japanese, ay dapat na kapanayamin sa pamamagitan ng matapat na historians ng bansang Hapon, at ang kanilang mga pamilya histories ay dapat na maayos na kilala at sang-ayon kung ang bansang Hapon ay may anumang mga pagkakataon ng tunay na malaman, sayang, Japan tunay ay konektado sa kanyang mga kapitbahay, at na ito ay natural na para sa mga bono ng pagkakamag-anak na magdala ng dalawang mga tao mas malapit.

Japanese mga pulitiko at ang kanilang mga militarista backers taghoy na maliban kung ang bansang Hapon ay maaaring magpadala ng mga sundalo nito sa ibang bansa, hindi kailanman ito ay maaaring maging isang "normal" bansa. sinasabi ko na ang Japan hindi kailanman maaaring maging isang normal na bansa nito hanggang sa mga pulitiko at militarists payagan ang Japanese na maging isang normal na bansa, ibig sabihin nang isang bansa pinaninirahan sa pamamagitan ng di-natatanging mga tao, ang mga tao tulad ng lahat ng iba pang mga tao, at nakatali sa lahat ng iba pang mga tao. Kapag Japanese pampolitika elites permit na, pagkatapos ay Japan ay embraced sa pamamagitan ng kanyang mga kapitbahay at sa wakas ay itinuturing na isang normal na bansa, sa halip na isang tulisan bansa na palaging ay distrusted.

Sa kasamaang palad, ang mga pumuna sa mga kasinungalingan ng kasaysayan makakuha ng pagbaril, tulad ng ang dating Nagasaki Mayor Hitoshi Motoshima. (More: dito) Ang kanyang simpleng comment noong 1988 ay: "Apatnapu't-tatlong taon na ang lumipas simula ng katapusan ng digmaan, at tingin ko kami ay nagkaroon ng sapat na pagkakataon para mapakita sa mga katangian ng digmaan. Mula sa pagbabasa ng iba't-ibang mga account mula sa ibang bansa at pagiging isang sundalo aking sarili, na kasangkot sa militar na edukasyon, ako ay naniniwala na ang emperador ang kalibre responsibilidad para sa mga digmaan ... "

Mayor Motoshima ay ininawad sa Korea / Japan Kanayanan at Fellowship Prize, nati na rin ang Order

ng grasya ng Republika Pederal ng Alemanya, para sa pagiging isang boses para sa mundo kapayapaan at pagkakasundo sa mga bansa. Ang mundo sa labas ng mga pangangailangan upang mapanatili ang isang malapit sa mata sa Japanese pulitiko, ang kanilang mga komento, at sa kanilang mga pagkilos, at ang mundo sa labas ng mga pangangailangan upang magbigay ng tulong at moral support sa mga Japanese na sinusubukan na gawin kung ano ang Alemanya ay matapos WWII - sirain rasista histories, mga grupo ng , at institusyon na nagtataguyod kapootang panlahi. Habang National ideolohiya Sosyalista sa Alemanya lamang umiiral sa fringes, sa ngayon bansang Hapon, ito pa rin ay nananatiling ang ideolohiya ng mga namamahala sa elites.

A Useful Lesson natutunan mula sa pagbabasa dekada Ago bagay na walang kapararakan

Korea ay hindi kailangan sa akin na gawin ang aking maliit na ehersisyo. Ano ako paggawa ay nagsasangkot ng mga personal na paghihiganti - na ay totoo - ngunit ito rin ay upang ipakita na ang dapat namin palaging may pag-aalinlangan ng lahat ng opinyon, kasama na ang mga emanating mula sa mga pinaka-itinatangi intelektuwal na awtoridad. Kailangan namin na hindi ipaalam sa sinungaling-iskolar, iskolar tamad, o mortarboarded mouthpieces ng ilang mga kilu-kilo pampulitika agendas gumawa sa amin gawin ang kanilang mga pag-bid sa pamamagitan ng believing sa kanila. ang dapat kong banggitin na narinig ko ang "Korean ay walang kinalaman sa lahat ng iba pang mga wika" linya ng maraming beses sa loob ng taon, at hindi ito ginawa kahulugan sa akin. hindi ko alam sa kung ano ang batayan ng mga manunulat na Commented, ngunit ito tunog tulad nila kung ano ang maraming mga iskolar tamad ko, na kung saan ay ang unggoy bagay-bagay na kanilang narinig sa ilang intelektuwal na pag-back eskina na walang pagkuha ng pangalawang mag-isip kung ito kahit na ginawa kahulugan. taka ko kung gaano karaming mga tangang kids pagbabasa na artikulo sa 1969 lumago hanggang sa maging hunghang matatanda, pagkalat kasinungalingan na ito. Sa katunayan, ako magtaka kung paano marami pang ibang mga kasinungalingan na aking buyo sa aking readings, pag-aaral, unibersidad taon, atbp Ang mga kailangan para sa isang mag-alis ng lason sa sarili mula sa iba 'kasinungalingan ay isang patuloy na pangangailangan kung ang isa ay upang simulan ang proseso ng nakikita ang mga simpleng truths sa buhay.

ako ay magdagdag ng mga salita na aking pag-aaral sa Koreano pag-unlad. Higit sa lahat, Umaasa ako na ang susunod na panahon na ang isang tao o grupo imungkahi na sabihin sa iyo "ang pagkakaiba sa pagitan sa amin at ang mga ito" - kahit sino "sila" ay dapat na - na ikaw ay mag-isip tungkol sa dalawang beses na uri ng teorya. Naiintindihan na tulad ng isang tao ay sinusubukan upang magpropaganda sa iyo na may parehong lason na infests ang kaniyang sariling kaisipan. Ang mga tao ay isang pulutong tulad mo, kahit na kung saan sila ay, kahit anong wika sila makipag-usap, kahit na kung paano sila tumingin. Ikaw lamang ang may sa ilagay sa ang pinakamaliit na pagsisikap upang makita na. Ikaw ay may nais na upang makita na, at pagkatapos ay ang katotohanan ay maligaya ihayag ang kanilang sarili sa iyo.

Apparent Cognates between Native Korean Words and Words in English and other Indo-European Languages

Abbreviations: K: Korean, E: English, F: French, D: German, S: Spanish, I: Italian, P: Portuguese, C: Catalan, N: Dutch, G: Greek, L: Latin, OE: Old English, IE: Indo-European

English	Korean	Hangeul	Literal English	Comments
go	ga	가	go, goes	from verb gada - 가다, to go. As informal command "가!" is used exactly like "Go!"
one	han(a)	한, 하나	one	native K counting number
two	du(1)	두, 둘	two	native K counting number
three	sei	셋, 세	three	native K counting number. Still preserves vowel similar to earlier E forms, other Germanic (eg N: "twee" or S. "tres")

dual	dul	들	denotes plural	if the speaker wishes to emphasize that the noun is plural, 들 is added as a suffix. Eg. 친구 (friend), 친구들 (friends)
cow	so	소	cow	In IE langs, S sometimes becomes C, vice versa. there have been changes in various Germanic languages of the vowel - ko, ku.
make, manipulate	mandeulda	만들다	to make	esp. making with hands. (mand/hand?) (S: mano, F: main = hand)

ma, mother	oma, oemoni	오마, 어머니	ma, mother	
pa, father	apa, abeoji	아바, 아버지	pa, father	
be, is	isseoyo	있어요	is	"is" - present tense conjugated vb of ipnida (입니다)-to be; also cognate to S: estar or ser
dog, hound, canine	gae, kae	개	dog	cognate to canine, P: Cão, D: hund: k>h, vowel, n
many	manhi	많이	many, much, a lot	
arm	pal	팔	arm	more obvious in F: Bras - arm. P>B, a&r transpose, m same

yes	ye	예	yes	예 and 네(ne) both mean "yes" or "yeah." 네 tends to be used esp. in Seoul dialect, and by the way, it is a cognate to the G word for yes (v a ι)
yes	ne	네	yes	예 and 네(ne) both mean "yes" or "yeah." 네 tends to be used esp. in Seoul dialect, and by the way, it is a cognate to the G word for yes (v a ι)

not	an, ani	안, 아니	negating prefix	cognate to negating G prefix a-, an-, "not"
why	wei	왜	why?	interrogative
what	mu-eot	무엇	what?	interrogative - said quickly, sounds like E what w/ initial M
so...	seo (suh)	서	so...	서 so... 서 so... (eng.) 책을 읽으려고 했 서 커피를 마셨어요. I was going to read the book, so I drank coffee.

yack	ee-ya-gi or yae-gi	이야기 얘기하다	tell, gossip, story	이야기 ee-ya-gi (야기 = yack (eng.) story 얘기하다 yae-gi ha-da to tell a story, to tell some gossip, to yack
full	bul (bool)	부르다	full, to be full	부르다 to fill 배 불러요. My stomach is full. Bae bul-leo-yo. 불= full (E)
match	mach-da	맞다	to match, to be correct, to be right	마자! That's right! (literally, "it matches")

mosquito (<Sp. "little fly")	mo-ki (mo-gi)	모기	mosquito	모기 "mosquito" is similar to S and I "mosca" (E- fly), without the "s" mosc. Note: In certain S. dialects, the medial s would not be pronounced - eg. moca, moquito (PR, Andalusian)
Egg	al	알	egg	D: Ei = egg
Mare	mal	말	horse	E: mare = female horse
Road, Street	kur i	거리	road, street	C: carré, carrer, S: calle - street) ?F rue

				(vowel/cons reversal?), ?E: gully - water-made path, ravine
Meal (grain)	Meel	밀	Buckwheat	E: meal, edible grain, eg. cornmeal, oatmeal
Duck	dalk	닭	Chicken	E. Duck - domesticated fowl
Gnome	nom	놈	guy, "jerk" fellow, chap, creature, usu. pejorative	E: gnome <L: Gnomus - misshapen dwarf
Ugly	eul-gul	얼굴	face	E ugly usu. refers to facial appearance

To Take	ta-da	타다	v. to take, to get on, as to take a bus, etc...	E uses take similarly

Comments

- Any suggestions of possible cognates or corrections would be greatly welcomed!
- On 13 December 2009 I did a Google search on "Korean cognates" and found a very exciting exchange between Mr. **Mark KY Park** and various editors at Wiktionary.org. There seemed to be extreme exception taken by some to the concept of Korean cognates to IE words. Their argument was that Korean is not an IE language, so there cannot be cognates. If not altogether deleting his research, they expressed some gracious willingness to describe **Park**'s observations as "false cognates." They would not even accept a phrase like "possible cognates."

OK, so let's think small, let's not permit any thought or new information or anything into our minds that might cause our existing assumptions to be challenged in any way. But let's remember that before a hundred or so years ago, the greatest minds of European linguistics barely saw relationships between Spanish and German, or English and Russian. It took Indo-European thinkers even longer to see relationships between Irish and Sanskrit.

Even to this day, there are endless arguments as to whether Gallego is a language of its own or a dialect of

Portuguese, or maybe even a dialect of Spanish. Such controversies still existing within the IE linguist community can occupy the length and breadth of **whole lifetimes** of researchers, **but there is not time for a few seconds of researching other theories?** If compelling evidence is put in front of your nose, you prefer to wipe it out of existence, rather than to open your eyes and consider... that you might have been mistaken or that your beloved teachers perhaps did not know everything? Is your pride in your own little world-view more important than facts?

Isn't it actually exciting to you that you could learn MORE, that you could be discovering something NEW???

For those of you who believe that you have learned everything that you need to know, that you possess absolute certainty, or that you will possess it in a year or so, after you have completed some degree or after you have gained university tenure, **I refer you the physicist Jacob Bronowski, and this series of clips from this episode from *The Ascent of Man*, "Knowledge or Certainty."**

There are about **seven Youtube clips composing that episode**, and I strongly recommend anyone reading this to watch the entire hour.

Bronowski discusses the intersection of science, philosophy and politics, and their tragic crash under the ruthless hands of Hitler's National Socialists.

"There is no absolute knowledge, and those who claim it, whether scientists or dogmatists open the door to tragedy." -- Jacob Bronowski

I realize that I am straying away from the discussion of vocabularies and grammars, but really, what is the point of studying linguistics if not for the cause of bringing people together and of understanding how we all are interlinked? **The whole point of learning a language is, or should be, to connect peoples.**

For a linguistics scholar to discard evidence and to erect a high wall of separation between peoples simply because the new data are inconvenient to a preexisting theory, is saying, in effect, "I do not want my people to be connected to your people." Maybe that is not what the minds at play at Wiktionary intended, but this kind of conclusion could be drawn by some readers or... gulp... scholars. When such a conclusion is drawn, in my opinion, it has political, social and historical consequences. In this case, it involves Koreans, a people for whom I have tremendous love, but I would hope that I would similarly rise to defend any other people similarly being thrown into isolation for no reason other than bigotry.

To create a concept of an Indo-European family, linguists had to first see beyond their small minded parochial views to envision relationships that are not always immediately obvious. The conception of Korean having some relationship to Indo-European languages is not based on the membership rules of the IE family. In my opinion, Korean is clearly NOT an Indo-European language, in the same way that French is not a Slavic language, or Danish is not a Latin language. The relationships and assumptions of old need to be reassessed.

It is necessary to see the linkages by stepping back further into the mists of linguistic time, to a point when neolithic people in Eurasia might have spoken the same language or related languages. Today, we see these connections mostly in family words, in food, in fauna, in flora, but in some cases also, in ways of describing things - this, I think suggesting a vestigial grammatical connection between the members of the yet unnamed Indo-European-Korean language superfamily.

For Korean and Indo-European languages to be reassigned into a new group, much more research would need to be done, but if the findings of very ancient cognates are to be chucked aside arbitrarily, then no advancement is possible.

The goal of linguists should be to ultimately trace

the linguistic connections between all peoples of the world. Recognition of some kind of Korean - Indo-European link is not the endpoint, of course. It should be the beginning. But if Eurocentric IE linguists are going to shut down thought processes and eliminate evidence of connections between languages beyond the hallowed IE domain, then these scholars will only place their role in history as blips and as maintainers rather than as pioneers and discoverers. It's your choice....

For the Japanese, blind ignorance means that a modern industrialized nation will continue to live in fairy tale ignorance of its history - very amusing to westerners living in or visiting Japan, but very dangerous and disturbing to other Asian nations. For the Koreans, they will continue to research their "common root" to the Japanese and **Ryukyu** peoples, as well as examine ancient connections to various peoples in Eurasia, but perhaps their research will remain unknown to the West. For the Europeans, they will continue to wonder just where exactly is the Indo-European homeland. They will occasionally hear of red haired, light eyed **Tocharians** in Eastern Central Asia, and a photo of an occasional hazel eyed, blond Afghan or brown haired, European-looking Uyghur will raise an eyebrow, as will the Asian-looking Iberian **Lady of Elche**, but no larger investigation will ensue. Meanwhile, visitors to Korea will notice certain European features in many Korean faces (eg. **here** and **here**), and Korean visitors to **Eastern Europe, Scandinavia, Britain**, and even faraway **Ireland** will notice many Asian features in European faces, but no larger investigation will ensue. Yes, the "science" of human language relationships and migrations of human people from our common starting point in Africa is settled. It has all been figured out. Nothing to see here. Sit down and STFU. Move along, now!

Sorry, but I'm going to still wonder about some of the things that I see and comment on them.

-
- **Mr. Park's** Wiktionary debate is **here**
- **Mr. Park's excellent list of Korean Cognates to**

Indo-European languages - some of which I independently noticed - is here:

<http://en.wiktionary.org/wiki/User:KYPark>.

- It is copied below:

To begin with

German 'Huf' is equivalent to Korean 'gub' (굽).

Hangul	Nemo	Compare
<u>겨을</u>	gjeul	Eng. yule, year, O.E. ġēar
<u>굴</u>	gol	Lat. gula, Eng. gullet
<u>굽</u>	gwub	Ger. Huf
<u>굽다</u>	gwubda	Lat. cubare
<u>눅다</u>	nwubda	Lat. nubere
<u>도르레</u>	dorure	Eng. trolley
<u>돌다</u>	dolda	Eng. tour, tower, turn, torch, torque, torsion, torus
<u>두텁</u>	dwuteb	Eng. toad, O.E. tādige
<u>둑</u>	dwug	Eng. dyke, Lat. ducere
<u>둔</u>	dwun	Eng. dune, down, town
<u>뚫다</u>	`twulhda	Ger. durch, Eng. through
<u>띠알</u>	`tiad	Eng. Teuton, Dutch, Ger. Deutsch
<u>마니</u>	mani	Lat. manus
<u>마니다</u>	manida	Fre. manier
<u>만지다</u>	manzida	Eng. manage
<u>많이</u>	manh~i	Eng. many
<u>맞다</u>	mazda	Eng. match
<u>메</u>	mey	Eng. meadow, mow, O.E. māwan
<u>몽다</u>	mohda	Eng. O.E. mōt, mūga, Eng. moot, meet, moat, mount, mound, mow
<u>믈</u>	mul	Lat. meer, Eng moor

<u>바다</u>	bada	Ger. Wasser, Eng. water, wade
<u>바닥</u>	badag	Eng. buttock, bottom
<u>발다</u>	badda	Lat. pes, Eng. foot, vase, vessel
<u>밭</u>	bat	Eng. bed, pad, paddy
<u>부르다</u>	buruda	Eng. full
<u>불</u>	bul	O.E. bæł, Gre. pyr, Dut. vuur, Ger. Feuer, Eng. fire
<u>불다</u>	bulda	Eng. blow
<u>불리다</u>	bullida	
<u>불무</u>	bulmwu	Lat. pulmo, Eng. pulmonic
<u>박쥐</u>	bagzwi	M.E. bagge, bright
<u>밝다</u>	balgda	Eng. bright
<u>보다</u>	boda	Fre. voir, Lat. video
<u>비치 다</u>	bicida	Lat. vici
<u>빛</u>	bic	Eng. wit, Lat. video
<u>오르다</u>	oruda	Lat. orient, Gre. oriri "to rise," oros "mountain," ornis "bird"
<u>자물쇠</u>	zamwulsoy	Cze. zámek, Rus. замо́к (zamók)

- The existence of an earlier Korean-Indo-European language family was called by the Linguist **Joseph Greenberg** the **Eurasiatic Family**.

Professor Joseph Greenberg has passed away, but two notable scholars influenced by him are:

- **Merritt Ruhlen**
(also:<http://www.merrittruhlen.com/>)
- **Alan R. Bomhard**

☞ History of Ancient Korean Civilization

- [History of the Korean Goguryeo Kingdom](#)
- [History of the Korean Baekje Kingdom](#)
- [History of the Korean Shilla Kingdom](#)
- [History of the Korean Gaya Kingdoms](#)
- [More on the Korean Gaya Confederacy](#)
- [Gaya Kingdoms Artifacts - Gimhae Museum](#)
- [History of the Korean Parhae Kingdom](#)

☞ Korean Settlement and Creation of Japanese States

- [Dr. Wontack Hong's Ancient Japan History \(also \[here\]\(#\)\)](#)
- [Tomb Secret: Emperor Nintoku was Korean](#)
Also more: [here](#)
- [Exiled Baekje King's Tomb Found in Kazumaya \(new link\)](#)
- [Nango: Japan's Baekje Village](#)
- [Hidaka: Japan's Goguryeo Village](#)

☞ Modern Korea's Survival Struggles

- [Model of a Leader - Admiral Yi Sun Shin](#)
- [Imjin War - Japan's Bloodthirst Begins](#)
- [Ju Non-Gae: Patriotic Heroine of Jinju](#)
- [Yi Sam Pyeong, Kidnapped Korean Potter](#)
- [Empress Myongseong: Korea's Hero-Queen](#)
- [Japanese Atocities in the 20th Century](#)
- [Dokdo: More Japanese Predations?](#)

☞ A Few Korean Language Links

- [NATE Korean-English Dictionary](#)
- [Sogang Univ. Learn Korean Online](#)
- [Monash Univ. Korean Word lists](#)
- [The Korean Forums](#)
- [Declan Korean Software](#)
- [Diotek Korean Handheld Software](#)

☞ Some Scholars Studying Ancient Japanese Links to Korea

(Any [recommendations](#) of notable researchers covering

this topic would be greatly appreciated. I am only interested in identifying researchers who are applying normal world standards of historical analysis to the subject of Ancient Japanese history. I am not interested in noting people who tow lines from the 19th Century, which is to say, "scholars" who do not see any Korean links to Ancient Japan, who persist in muddying waters that should be crystal clear. So please do not recommend people who look at a classical Korean artifact in Japan and deceptively describe it as being of "continental origin" or "northern origin," as these scholars are either too stupid or too cowardly to be publishing or being in front of a classroom.)

- [HONG Wontack \(Seoul National University\)](#) - Baekje/Yamato
- [KIM Taesik \(Hongik University\)](#) - Gaya
- [TAKAHASHI Koji \(Univ. Toyama\)](#) - Kofun Period
- [John WHITMAN \(Cornell University\)](#) - Korean-Japanese Linguistics

📖 Reviews

- Beckwith's [Koguryo: The Language of Japan's Continental Relatives](#)

Copyright (c) 2010 Robert Otis. All rights reserved.

highwaywriter@yahoo.com